

DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA

samrevista

SERVEI D'ASSISTÈNCIA MUNICIPAL

Juny 2008
Número 30

El Museu d'Art Modern
reobre les portes

[sumari]

03 Editorial
04 SAMcalendari
07 Notícies

11 El Museu d'Art Modern de la Diputació de Tarragona, una institució al servei de la societat [àmbit cultura]

12 L'escenari actual del temps de treball a les administracions públiques locals després de l'EBEP [àmbit recursos humans]

15 El conveni col·lectiu del personal laboral al servei dels ens locals [àmbit recursos humans]

18 El reconeixement de les nostres àrees de lleure com a recurs turístic pels seus valors naturals i culturals [àmbit medi ambient]

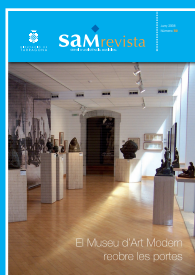
20 La subrogació dels deures urbanístics. El cas concret de les quotes d'urbanització [àmbit urbanisme]

22 El perfil del contractant. La informació sobre contractació pública a través d'Internet [àmbit jurídic]

26 Quadre sinòptic de la publicitat de les licitacions segons el procediment d'adjudicació per raó del valor estimat dels contractes [àmbit jurídic]

29 El repte de la funció de disponibilitat i reserves. El cas francès de l'Erau. [àmbit turisme]

30 Entrevista

Edita

DIPUTACIÓ DE TARRAGONA
Servei d'Assistència Municipal (SAM)

Direcció tècnica

Francesc Cid Grau

Realització i coordinació

Montserrat Martínez Martínez

Disseny i maquetació

Unitat d'Imatge Corporativa i Disseny Gràfic
de la Diputació de Tarragona

Fotografia

Arxiu General de la Diputació de Tarragona

Correcció ortogràfica

Ramon Vidal Muntané

Impressió

Indústries Gràfiques Gabriel Gibert, SA

Dipòsit legal

T-273-1999

www.diputaciodelatarragona.cat

<http://esam.altanet.net>

DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA

sam

SERVEI D'ASSISTÈNCIA MUNICIPAL

Comarca	Not
Alt Camp	
Baix Camp	

Tipus de contracte	Tipus de licitació	Tipus de contracte	Tipus de contracte
Obra	Obra	Obra	Obra
Obra	Obra	Obra	Obra
Obra	Obra	Obra	Obra
Obra	Obra	Obra	Obra
Obra	Obra	Obra	Obra
Obra	Obra	Obra	Obra
Obra	Obra	Obra	Obra
Obra	Obra	Obra	Obra
Obra	Obra	Obra	Obra

Perfil del contractant
Concepte: és l'adreça d'Internet, web institucional o seu electrònic, on l'òrgan de contractació publica la informació relativa a la seva activitat.

La Diputació de Tarragona no comparteix necessàriament les opinions dels col·laboradors de la SAMrevista.

[editorial]

Josep Poblet i Tous President de la Diputació de Tarragona

L'edició de la SAMrevista que teniu a les mans, coincideix amb el desplegament del Pla d'Acció Municipal, corresponent al quadrienni 2008-2011, que constitueix un instrument cabdal per a la cooperació de la Diputació de Tarragona amb els ens locals de les nostres comarques.

El Pla d'Acció Municipal té com a objectiu el foment d'obres i serveis d'ús públic dels ajuntaments i entitats municipals descentralitzades, mitjançant el finançament d'obres públiques, adquisició de patrimoni o de béns fungibles, cada vegada més necessaris, amb la finalitat última de millorar la qualitat de vida dels nostres pobles.

Per aquest quadrienni la Diputació ha destinat 45 milions d'euros, distribuïts en quatre exercicis, el que constitueix un increment del 25 % respecte del PAM de l'anterior quadrienni 2003-2007.

Des de la Diputació som conscients de l'esforç que es fa des dels ajuntaments per adaptar-se a les necessitats actuals en matèria ambiental i a les exigències derivades de les noves tecnologies de comunicació. Per aquest motiu i com a novetat, el PAM ha inclòs unes línies d'ajuts fonamentalment orientades als àmbits de la sostenibilitat econòmica, social i territorial, i també en el desplegament a les nostres comarques de les noves tecnologies de comunicació i de transferència de coneixement.

El passat mes de maig es va tancar el termini de presentació de les sol·licituds i els ajuntaments que han fet la feina puntualment, han presentat més de 490 obres i actuacions al Pla.

Aquest important conjunt d'obres, sense cap mena de dubte, canviaran l'aspecte dels nostres pobles i milloraran la vida dels seus habitants. Des de la Diputació de Tarragona treballarem ara en el desplegament del Pla i en el suport necessari per portar a bon terme les actuacions previstes.

Josep Poblet

[SAMcalendari]

Activitats comunes tots els mesos de l'any**Revisió contínua del padró municipal**

D'acord amb la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (en endavant, LRBRLL), s'han de trametre mensualment a l'INE les variacions produïdes en el padró d'habitants.

Els ajuntaments, d'acord amb l'article 81 del Reial decret 1690/1986, d'11 de juliol, que aprova el Reglament de població i demarcació territorial de les entitats locals, han d'aprovar la revisió dels seus padrons municipals amb referència a l'1 de gener de cada any, formalitzant les alteracions portades a terme durant l'exercici anterior.

Cotització al règim general de la Seguretat Social

Abans de cada final de mes s'han de presentar els impresos TC1 i TC2 corresponents al mes anterior del personal laboral, dels funcionaris integrats (procedents de MUNPAL) i dels funcionaris de nou ingrés (no procedents de MUNPAL), separats per grups.

Estadística d'edificació i habitatge

Dins dels deu primers dies de cada mes s'han de presentar a la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge els qüestionaris corresponents a les llicències d'obres atorgades el mes anterior i

l'estadística d'edificació i habitatge establerta a l'Ordre de 29 de maig de 1989, de normes per a l'elaboració de l'estadística de l'edificació i l'habitatge.

Dipòsit de detinguts

Per tal de percebre les quantitats assignades segons l'Ordre JUS/349/2005, de 26 de juliol, del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, i d'acord amb la disposició addicional segona del Decret 329/2006, de 5 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització i funcionament dels serveis d'execució penal a Catalunya, els ajuntaments que disposin de custòdia de detinguts han de retre comptes cada mes al Departament de Justícia, mitjançant un certificat acreditatiu, del nombre per dia de persones detingudes, preses o penades a disposició judicial, en què s'expressin les seves dades d'identificació personal, i que serà emès per la secretaria de la corporació municipal o pel personal funcionari encarregat del dipòsit, amb el vistiplau de l'alcaldia, que haurà d'anar acompanyat necessàriament d'una còpia certificada dels manaments de detenció, presó, trasllat o llibertat dictats per les autoritats judicials.

Tutela financera

L'Ordre ECF/138/2007, de 27 d'abril, sobre procediments en matèria de tutela financera dels ens locals, del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat, regula la informació que han de trametre els ens locals i els ens

dependents en les sol·licituds d'autorització i en les comunicacions, relatives a la concertació d'operacions de crèdit i avals a llarg i a curt termini:

- En relació amb les operacions de crèdit i aval a llarg termini subjectes a autorització, l'article 3 disposa que, un cop el Departament d'Economia i Finances n'hagi aprovat l'escenari, les operacions de crèdit s'han de comunicar per mitjà de la tramesa dels models CL-0 i CL-2 en el termini dels deu primers dies del mes següent al de la formalització.
- Quant a les operacions de crèdit i aval a llarg termini subjectes a comunicació, l'article 4 diu que els ens locals i els ens dependents que no es financen majoritàriament amb ingressos de mercat han de comunicar aquestes operacions al Departament d'Economia i Finances per mitjà de la tramesa dels models CL-0, CL-1, CL-1S, CL-2, CL-3 i CL-4 en el termini dels deu primers dies del mes següent al de la formalització i en l'ordre en què han estat formalitzades.
- Finalment, en els deu primers dies de cada mes, els ens locals i els ens dependents que no es financen majoritàriament amb ingressos de mercat han de comunicar al Departament d'Economia i Finances les operacions de crèdit de termini igual o inferior a 1 any, formalitzades o avalades durant el mes anterior. Aquesta comunicació s'ha d'efectuar

mitjançant la tramesa dels models CT-0 i CT-1, d'acord amb les especificacions i formats detallats als annexos d'aquesta Ordre. Igualment, els ens locals que acordin concertar instruments financers derivats han de trametre al Departament d'Economia i Finances, dins dels deu primers dies del mes següent al de la formalització, els models PD-0 i PD-1 i la còpia de l'escrit de confirmació amb les condicions generals i particulars de l'instrument financer derivat.

Perquè es pugui fer un seguiment del compliment de les previsions d'ingressos i despeses o d'estats financers continguts al model PR-1, els ens afectats han de trametre al Departament d'Economia i Finances, durant el primer semestre de cada exercici, les dades corresponents al tancament comptable de l'exercici anterior, mitjançant la tramesa dels models PR-0 i PR-1S.

Igualment, durant el primer semestre de cada exercici, els ens locals han de comunicar al Departament d'Economia i Finances, a l'efecte del manteniment de la informació registrada sobre endeutament, l'estat del deute a final de l'exercici anterior per mitjà de la tramesa dels models ED-0, ED-1 i ED-2.

Les trameses de tota aquesta documentació s'han de realitzar per mitjà telemàtic a l'extranet de les administracions catalanes (www.eacat.net). Els models previstos en l'Ordre s'obtenen en aquesta plataforma electrònica.

Informació de l'execució del pressupost i dels moviments de tresoreria

El Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, que aprova el Text refós de la Llei d'hisendes locals (en endavant, TRLHL), estableix que l'interventor haurà de trametre al ple informació de l'execució del pressupost i del moviment de tresoreria en els terminis i amb la periodicitat que estableixi el ple.

Llicències

El Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres,

activitats i serveis dels ens locals, estableix l'obligació de donar publicitat, al tauler d'anuncis de la corporació, dels acords o resolucions de l'atorgament de llicències.

Activitats recreatives i els establiments públics

La Llei 10/1990, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics, estableix que els ajuntaments han de comunicar a la Delegació Territorial de la Generalitat a Tarragona les resolucions relatives a llicències d'obertura de locals dedicats a espectacles i d'establiments de pública concurrència, i també els canvis de titularitat, de raó social o de domicili a l'efecte de les notificacions.

Remissió a la Sindicatura de Comptes de l'extracte de determinats expedients de contractació

De conformitat amb l'article 29 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (vigent a partir de maig de 2008), i la Resolució de 5 de maig de 2005, les entitats públiques han de trametre a la Sindicatura de Comptes l'extracte de determinats contractes, segons la quantia, en el termini de tres mesos des de la formalització del contracte.

Remissió a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa

L'article 30 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (vigent a partir de maig de 2008), recull l'obligació de les administracions públiques, que fins ara estableixien l'art. 58 del TRLCAP i l'article 114 del Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre, que aprova el Reglament de la Llei de contractes (en endavant, RLCAP), de trametre a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa les dades de tots els contractes realitzats, llevat dels menors, dins dels tres mesos següents a la formalització del contracte. Aquestes dades són les establertes a l'article 114 del RLCAP, i el format i les especificacions informàtiques de com

enviar-les es regula a l'Ordre EHA/1077/2005, de 31 de març.

Juny

Memòria anual de Secretaria

Durant el primer semestre, els secretaris de les diputacions provincials i dels ajuntaments de municipis de població superior als 8.000 habitants han de redactar una memòria de la gestió corporativa, segons l'article 149 del Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals (en endavant, ROF). Aquesta memòria, que es podrà ajustar a la circular de la Direcció General d'Administració Local de 21 de maig de 1951, s'haurà de trametre al Ministeri d'Administracions Públiques.

Publicació d'informació municipal

Segons l'article 197 del ROF, els ajuntaments capitals de província o de més de 50.000 habitants han de publicar, almenys una vegada al trimestre, un butlletí d'informació municipal o provincial on s'insereixi un extracte de tots els acords i resolucions adoptats, quan sigui obligatori segons l'LRBRL.

Subvencions per transport públic

Abans del 30 de juny, i per distribuir el crèdit destinat a subvencionar la prestació dels serveis de transport públic col·lectiu urbà, els ens locals han de facilitar la documentació establerta a l'article 106.6 de la Llei 51/2007, de 26 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2008.

Esforç fiscal

Abans del 30 de juny, tots els municipis han de trametre la documentació prevista per l'art. 111 de la Llei 51/2007, de 26 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2008, i que són:

- Una certificació comprensiva que inclogui la recaptació líquida obtin-

guda l'any 2006 per l'impost sobre béns immobles, l'impost d'activitats econòmiques i l'impost sobre vehicles de tracció mecànica.

- Una certificació comprensiva que inclogui les bases imposables deduïdes dels padrons de l'any 2006, així com les altes que s'hi hagin produït, corresponents a l'impost sobre béns immobles de naturalesa urbana, i dels tipus exigibles en el municipi en els tributs que s'esmenten en el paràgraf anterior.
- Una certificació de les quotes exigibles en l'impost d'activitats econòmiques del 2006, inclosa la incidència de l'aplicació dels coeficients, a què es refereix l'art. 86 del TRLHL, vigents en aquell període impositiu.

Aquest precepte ha estat desenvolupat per la Resolució de 3 de març de 2008 de la Direcció General de Coordinació Financera amb els Ens Locals, que estableix els models a utilitzar.

Juliol

IRPF

Fins al dia 20 de juliol, l'ajuntament haurà de presentar a la delegació d'Hisenda la declaració de les quantitats retingudes en el segon trimestre de l'any:

- Retencions i ingressos a compte de rendiments del treball.

- Segon trimestre de l'any (Model 110).

Fins al dia 20 de juliol es presentarà declaració de la retenció practicada el trimestre anterior per rendiments procedents de l'arrendament d'immobles urbans.

IVA

Fins al dia 20 de juliol es presentaran els impresos 300 (règim general) i 310 (règim simplificat) corresponents al segon trimestre de l'any.

Règim general de la Seguretat Social

Abans del 31 de juliol s'ha de presentar, corresponent als funcionaris integrats (procedents de la MUNPAL), els impresos per l'assistència sanitària concertada amb la Seguretat Social TC3/4 i TC2/3. Es presenten els corresponents al segon trimestre de l'any.

Deute perpetu a favor dels ajuntaments

Els ajuntaments que tinguin inscripcions nominatives de deute perpetu han de tenir en compte que aquestes inscripcions, degudament facturades, s'han de presentar a la Intervenció d'Hisenda de la seva província, perquè els sigui liquidada, i reconeguts els interessos corresponents al venciment del trimestre anterior.

Setembre

Estats i comptes anuals

Els estats i comptes anuals establerts a l'article 209 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, s'han d'elaborar i tramitar de la forma següent:

- Aprovació pel president de l'entitat local.
- Informe, abans de l'1 de juny, per la comissió especial de comptes.
- Informació pública, per tal que els particulars puguin formular-hi al·legacions.

Fet això, la comissió especial de comptes ha d'examinar les reclamacions i emetre un nou informe, que s'ha de sotmetre al ple per tal que l'aprovi abans de l'1 d'octubre.

Ordenances fiscals

Durant el mes de setembre cal aprovar les ordenances fiscals que s'hagin d'aplicar a partir de l'1 de gener de l'any següent.

Publicació d'informació municipal

Trimestralment, les capitals de província, les poblacions de més de 50.000 habitants (ROF) i aquelles poblacions en què segons la Llei 7/1985, de 2 d'abril, sigui obligatori han de publicar un butlletí d'informació municipal on s'insereixi un extracte dels acords i les resolucions adoptats. ■

[notícies]

La Diputació de Tarragona destina 45 milions d'euros al finançament de projectes municipals

La Diputació de Tarragona destinarà 45 milions d'euros al finançament d'obres i serveis d'ús públic, distribuïts pels 183 municipis i les quatre entitats municipals descentralitzades de les comarques del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre. Així es va posar de manifest en l'acte de presentació del Pla d'Acció Municipal (PAM), previst per al quadrienni 2008-2011, que suposa un increment d'un 25% respecte dels anys 2004-2007.

El Pla d'Acció Municipal dona resposta a les necessitats i inquietuds dels ajuntaments, ja que suposa un ajut econòmic molt important per al món local en relació amb el finançament d'obres públiques i l'adquisició de patrimoni municipal i de béns fungibles. De fet, el percentatge de subvenció que aporta la Diputació per tal que els projectes municipals es facin realitat oscil·la entre el 50 i

el 90% del total de la despesa o del projecte, tenint en compte una escala elaborada segons el padró d'habitants.

Enguany, a més, s'hi incorporen noves línies d'ajuts destinades a satisfer les creixents necessitats de la societat, fonamentalment orientades als àmbits de la sostenibilitat econòmica, social i territorial, i també al desplegament de les noves tecnologies de comunicació i del coneixement. Per tal de fomentar aquest tipus d'accions, la Diputació allarga la subvenció fins a assolir el 95% del finançament.

La Costa Daurada estrena campanya de publicitat

"I tu, com te l'imagines?" és l'eslògan de la nova campanya de publicitat en mitjans escrits per a la marca Costa Daurada. Una campanya pensada, principalment, per al públic familiar i adreçada als mercats català, espanyol i internacional. Aquesta acció comunicativa, que serà vigent durant el 2008 i el 2009, compta amb un pressupost per a

la compra de mitjans escrits durant aquest primer any de 260.000 euros. Es compraran espais publicitaris, principalment, entre març i juny i entre setembre i novembre, per tal d'arribar al mercat català, espanyol —bàsicament Euskadi, Navarra, Aragó i La Rioja— i internacional —centrant la campanya a Anglaterra, França, Suècia i Alemanya.

Sis originals amb dues imatges cadascun componen la campanya en mitjans escrits, que presenta els productes litoral, natura, patrimoni, gastronomia, negocis i salut i benestar. Unes imatges carregades de força, vitalitat i positivisme que, acompanyades del text, pretenen ressaltar els valors més interessants de la destinació turística Costa Daurada.

OASI rep el reconeixement "Excel·lència Europea 400+" per la seva gestió de qualitat

L'Organisme Autònom per a la Societat de la Informació, OASI, de la Diputació

de Tarragona, ha rebut l'informe d'avaluació que l'acredita com a entitat mereixedora del reconeixement "Excel·lència Europea 400+" en la seva gestió. Aquesta distinció és convalidada per l'European Foundation for Quality Management (EFQM) amb l'"Excellence 4 stars", abans Segell de Plata.

L'acreditació "Excel·lència Europea 400+" suposa un reconeixement a la gestió de les companyies i organitzacions, amb la qual es distingeix el prestigi, la qualitat i la competitivitat en la seva gestió, després d'haver superat una exhaustiva avaluació.

Mitjançant aquest procés de reconeixement, les entitats identifiquen el seu nivell de gestió i participen d'una dinàmica de millora contínua. D'acord amb l'esquema de reconeixements establert per l'EFQM, aquest nivell només pot superar-se amb l'obtenció de l'Excel·lència Europea 500+.

L'obtenció d'aquest nou reconeixement per part d'OASI s'emmarca en l'esforç i el conjunt d'accions endegades per aquesta entitat per tal de millorar la qualitat de la seva gestió, amb l'objectiu final que els usuaris dels serveis que s'ofereixen en siguin els beneficiaris directes.

La Diputació ha destinat prop de 721.000 euros a la millora de la xarxa viària entre Reus i Castellvell del Camp

La Diputació de Tarragona ha realitzat a la comarca del Baix Camp les obres de condicionament de tres interseccions a la carretera que va de Reus a Castellvell del Camp; la institució intercomarcal ha destinat a aquest projecte un total de 720.440,48 euros. Les obres han servit

per ordenar el trànsit a la carretera TP-7049, millorant la intersecció del passeig Nord de Reus, l'accés a la urbanització El Pinar i l'accés a una zona d'equipaments de Castellvell.

Amb aquest projecte s'han construït dues noves rotondes i un accés lateral amb regularització semafòrica a l'entrada principal de la urbanització El Pinar. La primera rotonda s'ha ubicat a la cruïlla amb passeig Nord de Reus (té 13,50 metres de radi exterior i 7 metres de calçada anular). La segona està situada prop de Castellvell del Camp (té 20 metres de radi exterior i 8 metres de calçada anular). La construcció de les rotondes s'ha complementat amb l'enjardinament, la xarxa de reg i l'enllumenat corresponents. A més a més, s'han reposat els serveis existents i s'han complementat les obres amb la pertinent senyalització horitzontal i vertical.

La redacció del projecte i la direcció de les obres ha anat a càrrec dels Serveis Tècnics Territorials de la Diputació de Tarragona, i la seva execució l'ha dut a terme l'empresa U.T.E. Balsells, S.A. – AFICSA.

L'Agrícola de la Serra d'Almos premi CDO al millor oli d'oliva verge extra

Per segon any consecutiu s'han lliurat a la Diputació de Tarragona els premis CDO (Centre de Desenvolupament de l'Oli) al millor oli d'oliva verge extra. El jurat va decidir concedir el premi al millor oli d'oliva verge extra a l'Agrícola de la Serra d'Almos, per presentar un afruitat intens, amb aromes verdes que recorden l'erba tallada. Segons el jurat, els atributs de boca (amarg, picant i dolç) són bastant intensos i estan molt equilibrats. És un oli de gran complexitat aromàtica i amb una gran

harmonia, en el qual destaquen les aromes i els sabors d'ametlla verda, carxofa, tomaquera, nou verda, fonoll, plàtan verd i algunes notes que recorren la menta.

L'accésit es va atorgar, amb una puntuació molt propera a la mostra guanyadora, a la Cooperativa Agrícola de Cabacés.

El lliurament dels premis va tenir lloc el passat mes de març al Pati del Palau de la Diputació de Tarragona en un acte presidit pel president de la Diputació de Tarragona, Josep Poblet, i pel regidor de l'àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament de Reus, Ernest París, tots dos representants de les institucions que, juntament amb el Centre de Desenvolupament de l'Oli, van convocar i organitzar aquests premis.

L'OADL de la Diputació de Tarragona promou els productes locals de qualitat

El riu Ebre al seu pas per Amposta i el port de Tarragona van ser els escenaris escollits per celebrar les rodes de premsa de presentació del opuscles L'arròs a taula i El peix blau a taula, respectivament. Es tracta d'un material promocional editat per l'Organisme Autònom Desenvolupament Local (OADL), de la Diputació de Tarragona, emmarcat dins del projecte PLQ (Productes Locals de Qualitat), que vol impulsar els productes agroalimentaris de les nostres comarques.

Els opuscles presentats inclouen informació sobre els efectes saludables tant de l'arròs com del peix blau, una introducció històrica i un receptari. De la publicació L'arròs a taula s'han editat 1.500 exemplars, mentre que El peix

blau a taula compta amb un total de 9.000 exemplars editats. La publicació del peix blau de Tarragona es complementa, a més, amb un vídeo promocional. Aquests materials, escrits en català, castellà i anglès, es distribuïran gratuïtament a fires, patronats de turisme, locals i restaurants.

De fet, es tracta de la segona i la tercera publicació que l'OADL edita per a la valorització i difusió del patrimoni del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre. Anteriorment, ja s'havia presentat La cuina de l'avellana.

En el transcurs dels dos actes de promoció es va oferir una degustació de plats típics cuinats amb els productes protagonistes de la campanya.

L'objectiu del projecte PLQ (Productes Locals de Qualitat) és promocionar aquells productes agroalimentaris que es cultiven o elaboren dins de l'àmbit territorial de les comarques del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre.

La Diputació de Tarragona aporta 22 milions d'euros al PUOSC

La Diputació de Tarragona i el Departament de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat de Catalunya han signat un conveni de col·laboració mitjançant el qual es fixa l'aportació de 22 milions d'euros per part de la institució intercomarcal al finançament del Pla Únic d'Obres i Serveis 2008-2012 (PUOSC). La signatura d'aquest conveni ha anat a càrrec del nou conseller de Governació de la Generalitat, Jordi Ausàs, i del president de la Diputació de Tarragona, Josep Poblet.

El PUOSC, que en el conjunt de Catalunya en aquest quinquenni passarà dels 335 milions d'euros (del pla quadriennal anterior) als 600 milions de l'actual pla, s'adreça principalment a actuacions bàsiques i estructurals per millorar i atendre les necessitats dels municipis. Segons va especificar el conseller Ausàs, en aquest pla es donarà prioritat a les inversions en polítiques d'aigua: connexions, millora de la xarxa, captacions d'aigua, etc.

El conseller de Governació de la Generalitat va assenyalar que dels 600 milions d'euros totals amb què comptarà el PUOSC, 105 milions aniran destinats al Camp de Tarragona. Així mateix, va ressaltar que es donarà el màxim finançament i prioritat a tots aquells projectes vinculats amb la política d'aigües. El president de la Diputació, Josep Poblet, va ressaltar l'esforç realitzat per la institució intercomarcal amb aquesta aportació, que pràcticament ha duplicat l'anterior.

La banda simfònica i la jove orquestra de la Diputació actuaran a la demarcació els propers mesos de juliol i setembre

La Diputació de Tarragona ha presentat recentment els projectes musicals —la Jove Orquestra i la Banda Simfònica— que endega any rere any a través de les escoles i conservatoris de música que gestiona a Tarragona, Reus i Tortosa. Un total de 150 alumnes procedents dels tres centres d'educació musical participaran enguany en aquests projectes, creats com a complement de l'ensenyament habitual amb l'objectiu d'oferir una formació completa i integral a l'alumnat.

Per una banda, la Jove Orquestra de la Diputació de Tarragona, organitzada enguany per l'Escola i Conservatori de Música de Tortosa i formada per una seixantena d'alumnes, actuarà els propers dies 4 i 5 de juliol a Móra d'Ebre i Salou, respectivament. Prèviament, els alumnes es reuniran durant una setmana en una estada que tindrà lloc a Rasquera (Ribera d'Ebre) a partir del 27 de juny.

Per altra banda, l'Escola i Conservatori de Música de Reus és el centre encarregat d'organitzar el projecte de la Banda Simfònica de la Diputació de Tarragona, que lideren els professors Joan Ramon Reverté i Jordi Massip. 90 alumnes preseleccionats formaran part d'aquesta agrupació, que actuarà el dia 5 de setembre a la Sénia, el dia 6 de setembre a Salou i el dia 7 de setembre a Tarragona, després de l'estada que tindrà lloc a l'agost a Sant Carles de la Ràpita.

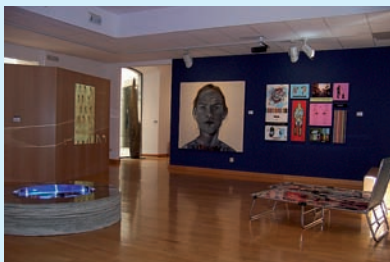
Les televisions del Vendrell i de Cambrils s'enduen el IV Premi Diputació de Tarragona de Televisions Locals

La Diputació de Tarragona ha lliurat un any més els Premis Diputació de Tarragona de Televisions Locals i de Creativitat Audiovisual, que convoca per donar suport a la tasca que duen a terme els mitjans locals i comarcals de les comarques del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre, i per donar un impuls a les noves generacions de professionals del periodisme i la comunicació audiovisual de la demarcació.

Com és tradicional, la institució intercomarcal ha donat a conèixer els guardonats coincidint amb la celebració de la Trobada Anual de la Premsa Local i Comarcal. Enguany, el IV Premi Diputació de Tarragona de Televisions Locals, en la modalitat de programa d'entreteniment, magazín o de ficció, ha guardonat les televisions de Cambrils i del Vendrell, a les quals ha concedit ex aequo el premi, dotat amb 3.000 euros, pels seus treballs Cambrils a taula i Temps lliure, respectivament.

Per altra banda, el III Premi Diputació de Tarragona a la Creativitat Audiovisual, dotat amb 2.000 euros, ha premiat el treball Bouema, de David Fernández Cárdenas. A més, el jurat ha concedit un accésit a Albert Curto Cruz, per la tasca realitzada a l'audiovisual Plaseqta, la resposta al risc químic.

Aquest any, el periodista tarragoní i director de Televisió Espanyola, Javier Pons, va pronunciar una conferència, en un acte previ, sobre la importància dels mitjans de comunicació locals i comarcals en relació amb el paper que tenen com a mitjans de proximitat.

El Museu d'Art Modern de Tarragona reobre les portes

El Museu d'Art Modern de la Diputació de Tarragona ha reobert les portes després de les obres de remodelació que s'hi han fet. L'acte inaugural es va celebrar el dia 9 d'abril i va estar presidit per Josep Poblet, president de la Diputació.

El Museu ha estat tancat al públic sis mesos, temps durant el qual s'ha procedit a la instal·lació d'un sistema de climatització i control de la humitat, imprescindible per a la conservació del patrimoni. També s'hi ha instal·lat un sistema de megafonia i de vigilància i s'ha millorat l'accessibilitat per a les persones minusvàlides. Les obres han tingut un cost de gairebé un milió d'euros.

El Museu presenta, a més, una nova manera d'acostar-se al públic, amb un plantejament museístic diferent i tres espais diferenciats que permeten fer un recorregut per la creativitat artística de les comarques tarragonines entre els segles XIX i XXI. Així, hi ha l'espai dedicat a l'escultor Julio Antonio; un altre està dedicat als centres d'ensenyament artístic de les comarques tarragonines, els autors i les obres que han generat, i, finalment, un tercer espai, dedicat a la "Contemporaneïtat", amb obres d'artistes actuals.

El fons del Museu d'Art Modern de Tarragona és de 5.000 obres, i la voluntat del centre és difondre entre el gran públic les exposicions i les peces que

acull. Per fer-ho de manera més efectiva, el Museu prepara una nova web. Pel que fa a les visites al recinte, les darreres dades xifren en 25.000 les persones que passen a l'any per aquestes instal·lacions.

Èxit de la tradicional exposició de bonsais al Palau de la Diputació

El Palau de la Diputació de Tarragona va acollir durant el mes d'abril una interessant exposició de bonsais, una mostra que s'ha convertit en tradicional i que aquest any arribava a la seva vintena edició. Aquesta exposició va atraure l'atenció de molts tarragonins interessats en el cultiu d'aquest arbre, que, a la vegada, s'ha convertit en una creació artística. A la mostra hi van participar un total de 22 expositors, que van presentar prop d'un centenar de bonsais, entre els quals figuraven oms, oliveres, pins, figueres, romaní, magraners i diferents tipus d'arbres autòctons.

La inauguració de l'exposició, organitzada per l'Associació Tarragona Bonsai, amb la col·laboració de la Diputació de Tarragona, va esdevenir un autèntic acte social al qual van assistir una gran quantitat de socis i familiars. L'acte inaugural va anar a càrrec del president de la Diputació de Tarragona, Josep Poblet, acompanyat del president de l'Associació Tarragona Bonsai, Òscar Torres, i del diputat Joan Manuel Sabanza.

L'Associació Tarragona Bonsai organitza al llarg de l'any dues exposicions, una a

la primavera, que té lloc al Palau de la Diputació, i des de fa sis anys una altra al Port de Tarragona, que tindrà lloc a la tardor i que comptarà amb la presència del mestre japonès Takeo Kawabe.

La Costa Daurada i les Terres de l'Ebre participen un any més al Saló internacional del Turisme de Catalunya

El Patronat de Turisme de la Diputació de Tarragona ha promocionat un any més les marques Costa Daurada i Terres de l'Ebre al Saló Internacional del Turisme de Catalunya (SITC). En aquesta dissetena edició del SITC els grans atractius de l'espai de Costa Daurada i Terres de l'Ebre van ser les demostracions culinàries per tal de donar a conèixer la gastronomia de la demarcació.

L'espai de la Costa Daurada i Terres de l'Ebre al SITC va aplegar diversos organismes de la Costa Daurada (Patronat de Turisme de la Diputació, els patronats i oficines municipals de turisme de Mont-roig del Camp, Miami Platja, Reus, Tarragona, Torredembarra, Cambrils, Salou, Calafell, Altafulla, Vila-seca, la Pineda Platja, Montblanc, Valls, Roda de Barà, el Vendrell, l'Hospitalet de l'Infant i Creixell, la Ruta del Cister, l'Oficina Comarcal de Turisme del Priorat i PortAventura) i deu organismes de les Terres de l'Ebre (Patronat de Turisme de la Diputació, els patronats i oficines municipals de turisme de Tortosa, l'Ampolla, l'Ametlla de Mar, Alcanar, Amposta, Sant Carles de la Ràpita i Deltebre i els consells comarcals de la Terra Alta i la Ribera d'Ebre).

La representació tarragonina que va assistir a la fira va estar encapçalada pel president del Patronat de Turisme de la Diputació de Tarragona, Joan Aregio. ■

El Museu d'Art Modern de la Diputació de Tarragona, una institució al servei de la societat

El Museu va obrir de nou les portes el passat 9 d'abril, després d'unes obres de millora en la seva infraestructura que afavoreixen el confort del públic i la conservació del patrimoni que serveix.

A l'ensems es presenta un nou projecte museogràfic que té com a objectiu posar de relleu la creativitat artística de la nostra demarcació al llarg del segle XX, vinculada estretament a les actuacions de la institució que ens empara, la Diputació de Tarragona.

Parlem de quatre espais diferenciats:

- Bronze Nu. Julio Antonio, una vida d'escultor; una mostra presentada el 2006, amb motiu del 75è aniversari de la col·locació de l'escultura del Monument als Herois a la Rambla de Tarragona i que ens ha permès la reflexió necessària per decidir quin model de museu volíem per a les nostres col·leccions: un museu que expliqui històries, que contextualitzi les obres d'art, que permeti la contemplació estètica però que alhora tingui un alt component pedagògic.

Prenent, doncs, com a punt de partida aquest plantejament presentem els tres nous espais:

- El pas del segle XIX al XX, en referència a la creació pictòrica i escultòrica.
- El Taller i l'Escola, en què es destacaran els dos centres d'ensenyament artístic més importants que han existit al territori:
 - A la República: la creació i desenvolupament del Taller-Escola d'Art de la Generalitat de Catalunya a Tarragona.
 - A la postguerra: l'Escola-Taller d'Art de la Diputació de Tarragona, un dels nexes que contribuiran a la conscienciació artística i al desenvolupament progressiu dels seus creadors.
- La contemporaneïtat amb una aproximació a artistes i obres que en el pas del segle XX al XXI ja han esdevingut referents a les nostres comarques en diferents disciplines artístiques, sense oblidar la projecció aconseguida amb la Biennial d'Art i

els seus premis Tapiró de pintura i Julio Antonio d'Escultura, creats el 1944 i encara vigents avui dia.

A l'exposició permanent tenim, a més, el goig de comptar amb dues obres significatives i que disposen d'un espai propi: El Tapís de Tarragona, de Joan Miró que podem contemplar en aquest museu gràcies al conveni de dipòsit que recentment han signat Creu Roja de Tarragona, l'Ajuntament de la ciutat i la corporació; i la instal·lació Aqua et Tempus de Tom Carr, peça pensada i realitzada per l'espai que ocupa, l'antiga capella de la casa.

Totes aquestes col·leccions les oferim a la ciutadania de les nostres comarques i als visitants en general per tal que les converteixin en una eina per al seu desenvolupament personal tant intel·lectual com emocional i així ser capaços, a través de l'art i la cultura, de construir una societat més justa i plural. ■

L'escenari actual del temps de treball a les administracions públiques locals després de l'EBEP

L'aprovació de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (EBEP), i la seva entrada en vigor el passat 13 de maig de 2007, han comportat nombroses interpretacions sobre l'aplicació de diversos preceptes que s'hi regulen i que fins a la data encara es mantenen en un cert grau d'incertesa.

Arran de les diferents versions interpretatives i la confusió en l'aplicació directa o no a les diferents tipologies d'Administració pública, l'Administració General de l'Estat i la Generalitat de Catalunya, durant el mes de juny de 2007, van dictar instruccions interpretatives sobre tots els continguts de l'EBEP. Aquestes instruccions només eren d'aplicació als seus respectius àmbits i, per tant, l'Administració local no estava subjecta als seus criteris interpretatius.

L'aparició d'aquestes instruccions interpretatives i d'establiment de criteris d'aplicació han estat, en si mateixes, una nova forma de legislar, de caràcter informal i de dubtosa legalitat. Sobre tot pel seu abast, ja que fins i tot restitueixen de forma transitòria articles o normes derogades pel mateix EBEP o corregeixen alguns aspectes ambigus de la mateixa llei.

En aquest escenari, podríem dir que les entitats locals havien quedat, una vega-

da més, òrfenes de seguretat jurídica a l'hora de saber quins aspectes de l'EBEP eren d'aplicació directa o no i si la seva vigència estava condicionada a l'aparició de les respectives lleis de funció pública de les comunitats autònomes.

Però el mes de març de 2008 ha aparegut una nova instrucció o circular, elaborada pel Ministeri d'Administracions Públiques, que estableix nous criteris interpretatius de l'EBEP, en aquest cas només dirigits a l'Administració local. Aquest nou document obre una nova polèmica en alguns aspectes, ja que contradiu en part els criteris d'interpretació establerts per la Generalitat de Catalunya en la seva Instrucció de juny de 2007 i en els diferents espais de debat on ha participat la Direcció General de Funció Pública sobre l'aplicació de l'EBEP.

Un d'aquests aspectes més contradictoris ha estat el contingut dels articles 48, 49 i 50 de l'EBEP, els quals regulen els

permisos dels funcionaris públics, els relacionats amb la conciliació de la vida personal, familiar i laboral i per raó de violència de gènere, i les vacances del personal funcionari i la seva aplicació directa o no a les administracions locals.

Podem distingir-hi tres elements diferenciatos:

- Els permisos recollits a l'article 48.1.
- Els dies de lliure disposició addicionals regulats per l'article 48.2, les vacances regulades per l'article 50 i la disposició derogatòria única, apartat a), que deroga diversos articles de la Llei de funcionaris civils de l'Estat.
- Els permisos relacionats amb la conciliació de l'article 49.

Els permisos de l'article 48.1 de l'EBEP

Sobre aquest aspecte no hi ha dubtes, i totes les circulars, instruccions i inter-

pretacions estableixen que l'apartat 1 de l'article 48 no és d'aplicació directa a les administracions autonòmica i local catalanes, i que només ho seria en cas de manca de legislació aplicable, que no és el nostre cas.

Els dies de lliure disposició i les vacances del personal funcionari

Aquesta qüestió és molt més ambigua i confusa, fins i tot en l'àmbit de les tres administracions (estatal, autonòmica i local), i és necessari tenir en compte els antecedents històrics sobre aquesta qüestió:

- L'acord Administració-sindicats (2003-2004), de caràcter estatal, va recollir una millora social que consistia en l'establiment de dies addicionals de vacances en funció dels anys de serveis prestats pel funcionari, amb el següent escalat:
 - 15 anys de servei: 1 dia hàbil més
 - 20 anys de servei: 2 dies hàbils més
 - 25 anys de servei: 3 dies hàbils més
 - 30 anys de servei: 4 dies hàbils més.

Aquesta millora només era d'aplicació directa als funcionaris de l'Administració General de l'Estat, i va ser incorporada normativament mitjançant la modificació de l'article 68 de la Llei de funcionaris civils de l'Estat de 1964 (Decret 315/1964, de 7 de febrer). No obstant, la Generalitat de Catalunya va aplicar la mateixa mesura, tant al seu personal funcionari com laboral, després de diferents acords amb els seus representants. També és cert que bona part de les administracions locals van acordar mesures similars en els seus respectius àmbits. Cal remarcar que aquesta nova regulació de les vacances per al personal laboral va ser introduïda de forma majoritària als convenis col·lectius de les diferents administracions, amb els efectes que això comportarà en el futur i que comentem més endavant.

L'aparició de l'EBEP en aquesta matèria comporta un canvi substancial en la

regulació de les vacances del personal funcionari. En primer lloc, l'article 50 estableix les vacances del personal funcionari en 22 dies hàbils. En segon lloc, l'article 48.2 fixa tot un seguit de dies de lliure disposició en funció dels trienaris generats pel funcionari: 2 dies addicionals a partir del sisè trienni, i un increment d'un dia més per cada trienni complet a partir del vuitè. Finalment, la disposició derogatòria única deroga expressament l'article 68 de la Llei de funcionaris civils de l'Estat (Decret 315/1964, de 7 de febrer), que regulava el règim de vacances del personal funcionari de l'Administració General de l'Estat i els dies addicionals establerts en l'Acord del 2003.

En definitiva, la voluntat evident i clara era substituir els dies addicionals de vacances per serveis prestats establerts en l'article 68 de la Llei de funcionaris civils de l'Estat (Acord del 2003) pels dies addicionals fixats en l'article 48.2 de l'EBEP, mesura que en conjunt era més beneficiosa per al personal funcionari i possibilitava més flexibilitat a l'hora de gaudir-los. Per tant, amb l'aprovació de l'EBEP una primera conclusió era que les vacances del personal funcionari quedaven definitivament fixades en 22 dies hàbils i s'aplicava el nou règim de dies de lliure disposició establert en l'article 48.2. Una segona conclusió és que aquesta era la línia a seguir en els àmbits autonòmic i local. Una tercera conclusió era que aplicar aquest intercanvi en l'àmbit del personal laboral no era tan senzill: l'article 48.2 no és d'aplicació al personal laboral i els dies addicionals de vacances estan pactats, majoritàriament, en conveni col·lectiu i el seu contingut no és alterable durant la seva vigència.

Però l'aparició de les instruccions interpretatives de l'AGE i de la Generalitat de Catalunya, el juny de 2007, van fer una interpretació molt més flexible. En el cas de l'AGE la Instrucció restaurava la vigència de l'article 68 de la Llei de funcionaris civils de l'Estat de forma transitòria (fet insòlit, fins a la data, que una instrucció pugui disposar de forma contrària el contingut d'una llei recent-

ment aprovada), i fixava que es mantindrien en vigor els calendaris laborals aprovats per al 2007, per la qual cosa el personal funcionari mantenia els dies addicionals de vacances, als quals s'afegien els dies addicionals de lliure disposició de l'art. 48.2 de l'EBEP.

En el cas de la Generalitat de Catalunya, la Instrucció va anar més enllà, ja que establia que l'apartat 2 de l'article 48 tenia caràcter bàsic. Seguint l'exemple de l'Estat, mantenia les vacances addicionals i els dies de lliure disposició addicionals, no només al personal funcionari sinó també al personal laboral, almenys de forma transitòria per a l'any 2007.

En el cas de l'àmbit local l'escenari era més complicat, ja que ambdues instruccions tenien el seu àmbit restringit a les administracions estatal i autonòmica i no eren d'aplicació en aquest àmbit. En aquest cas les solucions adoptades han estat diverses, però bàsicament s'han centrat en dues línies:

- Suprimir els dies addicionals de vacances per antiguitat i incorporar els dies addicionals de lliure disposició del 48.2 per al personal funcionari. En el cas del personal laboral aquesta mesura ha estat més difícil d'aplicar i les solucions no han estat homogènies.
- Seguir la mateixa línia que la Instrucció de la Generalitat de Catalunya, entenent que el 48.2 tenia caràcter bàsic i mantenint també els dies addicionals de vacances.

Però el març de 2008 les coses ja no es llegeixen de la mateixa forma, almenys des de la perspectiva del Ministeri d'Administracions Públiques (MAP), el qual ha dictat una nova circular de criteris interpretatius de l'EBEP i la seva aplicació a les administracions locals. En aquesta ocasió el MAP estableix que l'article 48, globalment, no té caràcter bàsic i que per tant només serà d'aplicació en defecte de legislació aplicable, acord, conveni o altres instruments negociables.

Aquesta nova interpretació significa la no obligatorietat en l'aplicació dels dies de lliure disposició addicionals del 48.2 per a l'Administració local a Catalunya, ni tampoc en aquelles que disposin d'acord o pacte de condicions que reguli els permisos o afers propis de forma específica.

Els permisos relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral de l'article 49 de l'EBEP

La Instrucció de la Generalitat de Catalunya de juny de 2007 avalava l'aplicació de la Llei 8/2006, de 5 de juliol, de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya, sobre el que estableix l'article 49 de l'EBEP.

Aquest criteri no estava exempt de risc, ja que l'article 49 tenia caràcter bàsic i en alguns aspectes era difícil valorar quina norma era més beneficiosa per a l'empleat públic.

La Instrucció del MAP de març de 2008 estableix l'obligatorietat de l'Administració local d'aplicar els preceptes establerts en l'article 49 de l'EBEP, fins i tot al personal laboral, la qual cosa suposa deixar en evidència la mateixa Direcció General de Funció Pública de la Generalitat de Catalunya, la qual tampoc ha estat capaç d'adaptar el contingut de la

mateixa Llei 8/2006 a les previsions de l'EBEP fins a la data.

Les conclusions

Després de quasi un any de vigència de l'EBEP i les polèmiques, incerteses i ambigüitats creades quant a la seva aplicació, una primera reflexió gira a l'entorn de la qualitat de la redacció de les nostres normes en matèria de funció pública, més encara si es tractava que aquesta disposició ens ajudés a clarificar i simplificar el marc normatiu dels empleats públics.

Una segona conclusió fa referència a la temeritat de dictar instruccions o circulars d'interpretació sobre una norma que no ha estat produïda al nostre àmbit i sobre la qual, fins i tot, es fan adaptacions sense cap rigor jurídic, amb les conseqüències que això pot comportar en el futur i en diferents nivells de l'Administració pública.

Finalment, i en aquest nou escenari, es fa necessari una revisió de les diverses situacions existents en cada entitat local i reflexionar sobre l'aplicació indiscriminada de dies de lliure disposició, afers propis, vacances addicionals i altres concessions en matèria de jornada que en alguns casos poden suposar jornades efectives de treball inferiors a les 1.350 hores anuals.

Les reflexions que caldria fer

És aquest un exemple de bona gestió del temps de treball?

En un entorn socioeconòmic com l'actual, són plausibles aquestes concessions amb els nous reptes de l'administració electrònica?

Incrementen aquestes mesures la productivitat dels nostres empleats públics? (Estadísticament, el nostre país és dels que realitza jornades més llargues en el sector privat, però menys productives respecte d'altres països de la UE.)

És l'antiguitat un criteri de discriminació positiva, objectiu i equitatiu, per a una gestió de recursos humans moderna i orientada als resultats?

És objectiu de la mesura la sensibilitat d'entendre l'antiguitat de forma similar a la conciliació de la vida laboral i familiar però en la darrera etapa professional, en la qual es poden produir noves càrregues familiars com l'atenció als pares?

Estan pensades aquestes mesures tenint en compte com eren els afers propis en el seu origen (motivats, sense gaudir-los totalment, etc.)? O com s'utilitzen actualment en la majoria dels casos com a dies de vacances, universalment gaudits en la seva totalitat?

Les respostes queden en les vostres reflexions. ■

El conveni col·lectiu del personal laboral al servei dels ens locals

Unes recents sentències de la sala social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de dates 25-4-2007 i 20-12-2007 ens han recordat l'aplicabilitat dels convenis col·lectius al personal que presta els seus serveis als ajuntaments mitjançant un contracte laboral.

El personal laboral al servei dels ens locals

L'article 8 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (en endavant EBEP), aprovat per la Llei 7/2007, de 12 d'abril, després d'establir el concepte d'empleats públics com aquells que desenvolupen "funcions retribuïdes a les administracions públiques al servei dels interessos generals", classifica els empleats en funcionaris de carrera, funcionaris interins, personal eventual i personal laboral, i defineix aquest darrer com aquell que "en virtut d'un contracte de treball formalitzat per escrit, en qualsevol de les modalitats de contractació de personal previstes a la legislació laboral, presta serveis retribuïts per les administracions públiques".

El règim jurídic del personal laboral

L'article 7 de l'EBEP, a l'hora d'establir el règim jurídic aplicable al personal labo-

ral, indica que aquest es regeix per la legislació laboral i per les altres normes convencionalment aplicables, a més de pels preceptes del mateix EBEP que expressament ho indiquin.

Per tant, les normes del dret laboral són, i en primer lloc, les que regulen el règim jurídic del personal laboral al servei de l'Administració local. I l'article 3 del Text refós de l'Estatut dels treballadors, aprovat per Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març (en endavant ET), estableix com a fonts del dret laboral, i per aquest ordre: les disposicions legals, els convenis col·lectius, el contracte de treball (com a expressió de la voluntat de les parts contractants) i els usos i costums locals i professionals.

Així, el conveni col·lectiu se'ns mostra com la segona font del dret en la regulació de les relacions jurídiques entre empresaris i treballadors. I la condició d'empresari de l'Administració pública, i la seva submissió a aquest sistema de fonts del dret laboral, ha estat plena-

ment admesa per la jurisprudència del Tribunal Suprem en sentències com les de 18-3-1991, 7-10-1992, 3-6-1994 o 15-7-1996.

El conveni col·lectiu: classes

El concepte de conveni col·lectiu el trobem a l'art. 82 ET, que el defineix com l'expressió de l'acord lliurement adoptat entre els representants dels treballadors i dels empresaris, que és el resultat de la negociació col·lectiva. Els convenis col·lectius regulen les condicions de treball i de productivitat del personal inclòs en el seu àmbit d'aplicació.

Però, per resoldre sobre quin és aquest àmbit d'aplicació de cada conveni col·lectiu en concret, la doctrina més autoritzada ha distingit entre dos tipus de convenis: els extraestatutaris (o aquells que no respecten els preceptes del títol III de l'ET, tant pel que fa al seu contingut com pel que fa a la composi-

ció de la mesa negociadora o al règim d'adopció d'acords) i els estatutaris (anomenats així per la seva conformitat amb el dit ET). Els convenis extraestatutaris tenen un mer caràcter contractual que els suposa tenir una eficàcia limitada exclusivament a aquells treballadors i empresaris que de forma personal i directa el van pactar, o bé a aquells que amb posterioritat s'hi hagin adherit de forma expressa.

Per contra, els convenis estatutaris són convenis d'eficàcia general o erga omnes, perquè tenen eficàcia normativa, ja que, com hem vist, constitueixen la segona font del dret laboral i, per tant, obliguen no només a aquells representants dels treballadors i dels empresaris que els van negociar directament sinó a molts altres treballadors i empresaris que ni van participar en la negociació, ni estaven expressament representats pels seus representants, ni expressament es van adherir al conveni. Així es desprèn de l'art. 82.3 ET quan indica que els convenis col·lectius "obliguen tots els empresaris i els treballadors inclosos dintre del seu àmbit d'aplicació i durant tot el temps de vigència".

Conseqüència directa i òbvia, per tant, d'aquesta obligació és la previsió que l'article 85.3 ET conté sobre el contingut mínim dels convenis col·lectius, que forçosament hauran de delimitar el seu àmbit personal, funcional, territorial i temporal d'aplicació. Així, i segons el mateix article 85 ET, en funció del seu àmbit d'aplicació podrem distingir entre convenis "d'empresa" i convenis d'àmbit superior al d'empresa (o convenis "de sector").

Les sentències del Tribunal Suprem de 7-10-2004 i 1-6-2005 estableixen que no és matèria disponible quedar o no sotmès a un conveni d'eficàcia general o conveni estatutari. Així, i per bé que una empresa no disposi de conveni col·lectiu propi, això no l'eximeix d'aplicar en les relacions amb els seus treballadors el conveni col·lectiu del sector corresponent, com a conseqüència directa del sistema de fonts del dret laboral que hem analitzat i l'obligada submissió als convenis estatutaris com a font del dret que són.

L'aplicació del conveni col·lectiu de sector en defecte de conveni d'empresa a l'Administració local

La primera sentència d'aquestes que acabem d'esmentar, la dictada pel Tribunal Suprem en data 7-10-2004 en el recurs de cassació per unificació de doctrina núm. 2182/2003, és de cabdal importància pel que respecta a la vinculació de les administracions públiques quan actuen com a proporcionadores de feina en els termes d'una relació de dret laboral.

La sentència admet que la realitat fa que les administracions públiques no puguin formar part de cap organització empresarial a l'efecte de poder participar en la negociació d'un conveni col·lectiu de sector, cosa que semblaria que hauria de dur a l'exclusió de les administracions de l'àmbit d'aplicació d'aquests convenis, ja que no han estat representades en la mesa de negociació.

Però lluny d'això, el Tribunal Suprem entén que aquesta primera apreciació no pot prosperar, justament perquè no ens trobem davant de convenis extraestatutaris, sinó davant de convenis estatutaris que, com hem dit, tenen una eficàcia normativa erga omnes.

Per això, la sentència estableix la doctrina d'acord amb la qual, a manca de conveni d'empresa, la relació jurídica del personal laboral al servei de l'ajuntament es regeix pel conveni col·lectiu del sector, perquè si no es crearia un injustificat buit de regulació en els centres de treball a càrrec de l'Administració pública, contrari al principi d'igualtat consagrat als articles 14 de la Constitució Espanyola i 17 ET.

A partir d'aquesta doctrina legal fixada pel Tribunal Suprem, trobem diversos pronunciaments de tribunals superiors de justícia que condemnen els ajuntaments a aplicar als seus treballadors les condicions més beneficioses contingudes als convenis col·lectius de sector, justament perquè aquests constitueixen en la jerarquia de les fonts del dret un mínim que els contractes de treball han de respectar. Així, per exemple,

sentències com les del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat de Madrid núm. 324/2006, de 24 d'abril, del Tribunal Superior de Justícia de Castella-la Manxa núm. 14/2007, de 9 de gener, del Tribunal Superior de Justícia de la Regió de Múrcia núm. 838/2007, de 2 de juliol, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya núm. 350/2006, de 17 de gener, o del mateix Tribunal Superior núm. 3030/2007, de 25 d'abril.

Aplicació del conveni col·lectiu del sector d'activitat concret

La qüestió sobre quin conveni de sector concret cal aplicar la resol el fonament jurídic cinquè de la Sentència del Tribunal Suprem de data 7-10-2004 en els termes següents: "Cuando estas actividades sean varias, ciertamente puede resultar incómodo al Ente público empleador cumplir la normativa resultante de tantos convenios como actividades, pero este inconveniente puede fácilmente obviarse acudiendo a la solución, ya antes apuntada, de gestar un convenio colectivo propio o «de empresa», en el que se regulen las condiciones de trabajo de todos los asalariados, solución ésta a la que acude un gran número de Ayuntamientos, tal como la experiencia revela. Lo que no resulta admisible es que el empleador decida prescindir de un convenio «de empresa», y a la vez pretenda no someterse a aquél o aquellos convenios que regulan cada una de las actividades en cuyo desarrollo el empleador contrata trabajadores asalariados, pues esto crearía un injustificado vacío normativo."

A més, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en Sentència de 25 d'abril de 2007, ens indica el següent:

"Es decir, careciendo las corporaciones locales de una actividad única o prevalente que permita determinar la aplicación de un concreto convenio colectivo, cuando no existe convenio colectivo propio que pueda regular todas y cada una de las actividades a las que atienden aquéllas, en relación con el personal a su servicio para su desempeño, se opta por la solución ad hoc,

únicamente justificada para estos supuestos, que permite realizar una aplicación «ecléctica» de diversas normas convencionales, para salvar el vacío de regulación existente en estos casos.”

Perquè el que és clar és que els ajuntaments desenvolupen diverses classes d'activitats per a les quals necessiten contractar empleats en règim laboral i, en defecte d'un únic conveni col·lectiu propi de l'ajuntament que abasti totes i cadascuna d'aquestes classes d'activitat (o conveni "d'empresa"), caldrà aplicar a cada treballador el conveni del sector corresponent a les tasques que el treballador desenvolupi en cada cas, atenent així al principi d'activitat real, cosa que afegeix un plus de complexitat en la determinació del règim jurídic aplicable a cada treballador en concret.

Exclusió de l'aplicació de determinats convenis a l'Administració local

En consonància amb tot el que s'ha argumentat fins ara, el que en cap cas pot ser objecte d'aplicació per a la regulació de les condicions de treball d'un empleat d'una determinada Administració pública és el conveni col·lectiu d'una altra empresa, encara que es tracti també d'una Administració pública. Així ho ha establert la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya núm. 9038/2007, de 20 de desembre, que analitza la reclamació efectuada per un treballador d'un ajuntament que presta els seus serveis en un centre de treball en el qual, alhora, desenvolupa les seves activitats un altre ens públic amb qui l'ajuntament ha subscrit un conveni de col·laboració per a la prestació d'un determinat servei.

Davant la pretensió del treballador que se li apliquin les millors condicions que resulten del contingut del conveni col·lectiu d'aquest altre ens públic, la sala entén que "No se trata tampoco, a diferencia de los supuestos analizados en la doctrina unificada anteriormente transcrita,¹ de la aplicación de un convenio colectivo cuyo ámbito funcional corresponde con un sector de actividad, sino de un convenio de un ente público distinto del que es empleador del demandante". Conclou la sentència indicant que l'existència d'un conveni entre l'ajuntament i l'ens públic no permet estendre l'àmbit d'aplicació personal del conveni a altres treballadors que no formin part de l'estructura i organització del dit ens públic.

Una qüestió diferent és, i pel que respecta als convenis estatutaris "de sector", el contingut de l'article 82.3 ET, que estableix la possibilitat que en els dits convenis es regulin les condicions i procediments per a la seva no aplicació en determinades empreses i davant determinats supòsits. Són les anomenades "clàusules d'inaplicació del règim salarial" previstes en els mateixos convenis per a aquells casos en què l'empresari acredita objectivament i fefaentment la impossibilitat de donar compliment al conveni en les condicions, la forma i els terminis establerts al mateix conveni.

Possibilitat d'adhesió a convenis col·lectius

L'article 92 ET estableix la possibilitat d'adhesió a un conveni col·lectiu en vigor, a través del comú acord de les parts legitimades per a negociar el conveni (això és, els representants dels tre-

balladors i de l'empresa que compleixin amb els requisits de representació que estableix l'article 87 ET).

A aquesta figura de l'adhesió cal afegir-hi les previsions que per als anomenats "acords marc" efectua l'article 83 ET, i que possibilita l'establiment d'acords interprofessionals o d'acords sobre matèries transversals concretes.

I això, afegit a les noves possibilitats que per a la negociació d'àmbit supramunicipal s'han obert a partir de l'article 34.2 en relació amb el 32, ambdós de l'EBEP, ens porta a poder parlar dels avantatges que per als municipis amb escassa capacitat per a la negociació col·lectiva els pot reportar la possibilitat d'adherir-se als convenis col·lectius de sector d'Administració pública d'àmbit supramunicipal que eventualment es puguin adoptar.

Conclusió

Al personal laboral que presta els seus serveis a un ajuntament li serà d'aplicació el conveni col·lectiu propi d'aquest ajuntament, i en defecte de conveni "d'empresa" li serà d'aplicació el conveni col·lectiu del sector corresponent a l'activitat efectivament desenvolupada pel treballador.

Per aquest motiu, és recomanable que els ajuntaments, per tal de regular les condicions de treball del personal laboral al seu servei, negociïn els seus propis convenis col·lectius d'empresa, o bé s'adhereixin als eventuais convenis d'àmbit sectorial d'Administració pública i àmbit territorial supramunicipal que es puguin arribar a adoptar en virtut de les previsions establertes a l'ET i l'EBEP. ■

1 Fa referència a la sentència dictada en unificació de doctrina pel Tribunal Suprem en data 7-10-2004 i que ja hem analitzat.

El reconeixement de les nostres àrees de lleure com a recurs turístic pels seus valors naturals i culturals

S'entén per "àrea de lleure":

Aquell espai preferentment situat en el medi rural i generalment associat a un element patrimonial (ermita, font, safareig...) o natural (riu, bassa, arbreda...) d'interès, equipat amb mobiliari i estructures que permeten el descans i el gaudi a l'aire lliure dels ciutadans i/o on es realitzen activitats socials i culturals organitzades (aplecs, romeries...).

Les àrees de lleure de la demarcació: un valor cultural i ambiental que la Diputació promou

La Diputació de Tarragona, mitjançant la Unitat de Medi Ambient del SAM, tradicionalment ha donat ajut als municipis, any rere any, per condicionar o instal·lar àrees de lleure orientades a la prevenció d'incendis forestals.

Així doncs, amb aquest ajut molts ajuntaments, amb el temps, han anat millorant, equipant i gestionant punts de descans i lleure vora ermites, fonts, rieres, punts d'observació del paisatge o de gaudi de qualsevol element patrimonial o natural apreciat al municipi, en indrets on tradicionalment la gent (ja siguin els habitants del poble o els visitants) s'ha acostumat a aplegar-s'hi per al gaudi a l'aire lliure.

Aquestes àrees de lleure tenen tres papers fonamentals, i la Diputació de

Tarragona n'és conscient i vol impulsar-los a la demarcació de Tarragona:

1. El seu paper en la prevenció d'incendis forestals com a enclavaments que concentren els visitants i estan condicionats per a la minimització de l'impacte ambiental (alteració del paisatge, soroll, acumulació de residus, etc).
2. El seu valor com a recurs turístic, dins l'oferta de turisme de natura (senderisme, interpretació del patrimoni...).
3. La necessitat dels ciutadans de disposar d'espais naturals de qualitat per a l'oci a l'aire lliure.

La Diputació ha elaborat un catàleg de les àrees de lleure per potenciar aquest recurs turístic i el seu valor patrimonial

Després d'una munió d'anys aportant recursos econòmics i tècnics per a la creació, consolidació, manteniment i

millora d'aquestes àrees, la Diputació de Tarragona ha realitzat un catàleg exhaustiu d'aquestes àrees.

Aquest inventari ha estat plantejat amb els següents objectius:

- Conèixer l'estat i l'oferta d'àrees de lleure de la demarcació i els seus valors naturals i culturals.
- Disposar d'una eina de propostes de millora i de gestió per adequar l'estat i l'oferta d'aquestes àrees de lleure a les necessitats actuals.
- Adequar a aquestes noves necessitats la línia de subvencions de la Diputació de Tarragona adreçada a la instal·lació i manteniment d'àrees de lleure, per emfatitzar el seu paper dins la dinamització del turisme de natura i el seu rol interpretatiu/educatiu dels espais rurals i naturals on es troben.
- Posar a disposició dels ens locals que ho sol·licitin la informació d'aquest catàleg i, a mitjà termini, posar-la també a Internet perquè estigui disponible per a possibles visitants.

Les fases d'elaboració del catàleg

1a fase: Identificació de les àrees de lleure

Per a la realització del catàleg, en una primera fase es va consultar la llista d'ajuts atorgats per la Diputació de Tarragona als ajuntaments per a la instal·lació o adequació d'àrees de lleure, alhora que també es van consultar tots els ajuntaments de la demarcació per establir una primera llista d'àrees de lleure inventariables.

2a fase: Classificació i definició de les àrees de lleure

Un cop identificades, s'hi va fer una visita in situ i es va elaborar un recull amb les dades clau de cadascuna, la seva classificació (segons ubicació, valors, objecte...) i la clara definició del concepte d'àrea de lleure, tot remarquant-ne els valors que van motivar la seva pròpia instal·lació.

3a fase: Elaboració de les fitxes del catàleg

Així doncs, el catàleg identifica totes les àrees de lleure existents a la demarcació i les estudia, aportant diverses dades sobre cadascuna:

- La seva localització.
- La infraestructura de què disposa (bancs, taules, fonts, graelles, serveis, gronxadors, senyalització i d'altres).
- El grau d'adequació del seu accés.
- La seva relació amb elements naturals o patrimonials d'interès i rutes turístiques o senderistes establertes.
- La seva relació amb espais naturals protegits.
- El grau de potencial interpretatiu de l'àrea.
- Els principals reptes per a la seva gestió i propostes de millora.

Aquesta informació ha estat introduïda en una base de dades que permet una fàcil lectura i manipulació, així com l'obtenció d'informes temàtics i posteriors ampliacions del catàleg. Es pot consultar a la pàgina web del Fòrum

de la Sostenibilitat (www.forumsostenibilitat.cat).

En total, es van inventariar 154 àrees de lleure corresponents a 121 municipis de la demarcació, majoritàriament situades en municipis de caire rural i propers a espais naturals.

Els motius de la inclusió de les àrees de lleure en el catàleg han estat: no ser parc d'urbanitzacions i ser àrees de lleure en funcionament o de lleure associat a un element patrimonial, natural o d'interès per al gaudi a l'aire lliure dels ciutadans, entre altres causes.

Així, la distribució d'àrees de lleure catalogades per comarques ha estat la següent:

Comarca	Nombre d'àrees
Alt Camp	18
Baix Camp	13
Baix Ebre	16
Baix Penedès	8
Conca de Barberà	24
Montsià	14
Priorat	24
Ribera d'Ebre	15
Tarragonès	9
Terra Alta	13

Els resultats de l'elaboració del catàleg

De l'anàlisi realitzada, es conclou el següent:

Tipologies d'àrees de lleure

Les tipologies d'àrees de lleure són diverses, però normalment s'associen al nostre ric patrimoni cultural.

- Destaquen les àrees associades a ermites, com un dels elements d'interès patrimonial més abundants i rics, i sovint associats a aplecs festius i culturals, que donen motius a la seva existència. Fins a 41 àrees de lleure estan associades a aquest patrimoni sociocultural.
- En segon lloc, destaquen àrees de lleure associades a elements de la cultura de l'aigua, ja siguin fonts (22)

o safareigs/rentadors (7), i d'altres de més minoritaris, com ara antics molins, ponts, sèquies o canals. El riu Ebre, com a element fisiogràfic, natural i cultural d'enorme potència, recull també nombroses àrees de lleure als seus marges.

- Finalment, hi hauria una tipologia mixta d'àrees de lleure que combinen la presència d'ermites amb els elements de la cultura de l'aigua.

Principals reptes per a la seva gestió i millora

De l'estudi realitzat, i atenent al nou enfocament que configura les àrees de lleure com a punts estratègics per al turisme de qualitat, es detecta la necessitat de millorar les àrees de lleure en els següents aspectes:

- Cal facilitar-hi l'accés dels visitants i, per tant, posar èmfasi en la seva senyalització des de la xarxa viària principal i des dels nuclis urbans més propers.
- Cal impulsar el seu paper interpretatiu de l'entorn i del paisatge, ja que sovint es troben en emplaçaments de gran valor històric, cultural, natural, geològic i paisatgístic.
- També és recomanable parlar especialment de l'atenció als materials i l'estètica de l'equipament de mobiliari, tot cercant instal·lacions integrades en l'entorn i evitant els materials molt artificials (com el formigó o els metalls).
- Finalment, és també fonamental pensar en el seu ús final i adequar-lo a les necessitats de l'usuari. Així, elements com les taules per fer-hi un picnic o l'existència d'arbrat d'ombra permetran gaudir-ne de forma òptima.

L'impuls de la Diputació a aquest recurs turístic

La Diputació de Tarragona reconeix la importància d'aquestes instal·lacions com a recurs turístic del nostre patrimoni natural i cultural. Per això, aquest any 2008 s'han modificat les bases de subvencions a àrees de lleure per apropar-les més a les necessitats actuals, i s'ha incrementat el pressupost destinat a aquests ajuts fins a una dotació de 500.000 euros. ■

La subrogació dels deures urbanístics. El cas concret de les quotes d'urbanització

Les quotes d'urbanització són ingressos de dret públic, no tributaris, i per tant es regeixen per la normativa urbanística. Són obligacions pecuniàries, derivades d'obligacions ex lege, i en concret de l'execució del planejament urbanístic. Estan obligats a pagar-les els propietaris de terrenys inclosos en l'àmbit d'actuació urbanística (polígon d'actuació o unitat d'actuació en sòl urbà, i sector en sòl urbanitzable). En la modalitat de compensació bàsica són exigides per la junta de compensació, i en la modalitat de cooperació són exaccionades per l'Administració actuant. En tots dos casos poden ser exigides utilitzant la via de constrenyiment.

Com a ingrès de dret públic, estarien incloses en la referència residual que preveu l'art. 2.1, apartat h), del Reial decret legislatiu 2/2004, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, "les altres prestacions de dret públic".

Subrogació dels deures urbanístics referits a les quotes d'urbanització

Aprovat el projecte de reparcel·lació, aquest s'inscriu en el Registre de la Propietat i les finques resultants queden gravades, amb caràcter real, al pagament de la quantitat que li correspon en el compte de liquidació provisional de la reparcel·lació, i al saldo del compte de liquidació definitiu d'aquesta.

La legislació urbanística estatal (Text refós de la Llei del sòl estatal, R.D.L. 1346/1976) estableix que "la enajenació de fincas no modificarà la situació de su titular en orden a las limitaciones y deberes instituidos por esta ley o impuestos en virtud de la misma, por la actos de ejecución de

sus preceptos, y el adquirente quedará subrogado en el lugar y puesto del anterior propietario en los compromisos que hubiere contraído con las Corporaciones públicas respecto a la urbanización y a la edificación".

El Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel DL 1/2005, de 26 de juliol, fa una remissió específica en aquest sentit a la normativa estatal, sobre el règim del sòl:

"Article 38. Consideracions generals sobre els drets i els deures dels propietaris: 2. Els requisits per a l'alienació de finques i per a la subrogació dels nous titulars en els drets i els deures urbanístics dels propietaris anteriors s'han d'ajustar al que estableix la legislació aplicable en matèria de règim de sòl i de valoracions".

El Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme, recull el principi de subrogació dels adquirents en els deures urbanístics pendents:

"27.3 En cas de transmissió de finques per qualsevol causa o títol, la

nova persona titular se subroga en els drets i deures urbanístics dels propietaris o propietàries anteriors, i també en els compromisos que aquests haguessin acordat amb l'administració urbanística si han estat objecte d'inscripció en el Registre de la propietat o bé de publicitat per raó de l'aprovació d'un conveni o per formar part d'un instrument de planejament o gestió urbanística."

En el mateix sentit, l'art. 18 de la Llei 8/2007, de 28 de maig, de sòl, estableix el següent:

"Article 18. Transmissió de finques i deures urbanístics.

1. La transmissió de finques no modifica la situació del titular respecte dels deures del propietari d'acord amb aquesta Llei i els que estableix la legislació de l'ordenació territorial i urbanística aplicable o exigibles pels actes d'execució d'aquesta. El nou titular queda subrogat en els drets i deures del propietari anterior, així com en les obligacions assumides per aquest enfront de l'Administra-

ció competent i que hagin estat objecte d'inscripció registral, sempre que aquestes obligacions es refereixin a un possible efecte de mutació jurídica real.”

Ara bé, és obligat que el transmissor faci constar en el document públic corresponent aquests deures urbanístics pendents, i en el cas que no ho faci l'adquirent pot rescindir el contracte:

“2. En les alienacions de terrenys, s'ha de fer constar en el títol corresponent:

a) La situació urbanística dels terrenys, quan no siguin susceptibles d'ús privat o edificació, tinguin edificacions fora d'ordenació o estiguin destinats a la construcció d'habitatges subjectes a algun règim de protecció pública que permeti taxar el seu preu màxim de venda, lloguer o altres formes d'accés a l'habitatge.
b) Els deures legals i les obligacions pendents de complir, quan els terrenys estiguin subjectes a una de les actuacions a què es refereix l'apartat 1 de l'article 14.

3. La infracció de qualsevol de les disposicions de l'apartat anterior faculta l'adquirent per rescindir el contracte en el termini de quatre anys i exigir la indemnització que sigui procedent d'acord amb la legislació civil.”

En aquest mateix sentit s'ha manifestat reiteradament la jurisprudència, i en concret el TS en sentències de 2 de novembre de 1996 (RJ 1993/8312) i de 18 de gener de 1996 (RJ 1996/29), en què afirma que és procedent l'exigència del pagament de les quotes d'urbanització pendents de pagament al nou propietari de la finca, com a conseqüència de la subrogació de totes les càrregues que imposa l'ordenament urbanístic.

En conclusió, cal afirmar que l'afecció de les finques inscrita en el Registre de la Propietat és una càrrega real que les grava amb independència de qui en sigui el titular, i per tant la transmissió de la finca no modifica la situació del nou titular respecte dels deures que li són exigibles d'acord amb la legislació urbanística, atès que aquest queda subrogat en el lloc de l'anterior propietari, en els drets i en els deures.

L'obligat al pagament de les quotes d'urbanització en funció de l'aspecte temporal de la seva liquidació

En ocasions, el problema sorgeix quan es produeixen transmissions en la titularitat de les parcel·les incloses en el projecte de reparcel·lació, durant l'execució del procés d'urbanització, en què s'originen dubtes respecte a la figura de l'obligat al pagament de les quotes d'urbanització.

Per tal d'analitzar aquesta situació i esbrinar, per tant, qui té la consideració d'obligat al pagament de les quotes urbanístiques, cal tenir present en primer lloc el que estableix l'art. 19.2 del RD 1093/1997, que ens parla de “propietaris” o “titulars del domini” (també ho fan els arts. 186.2 i 188 del Reglament de gestió urbanística, tot i no ser d'aplicació actualment a Catalunya). La STSJ de Canàries 1271/1993 (3-2-98) indica que “frente a la determinación de la cuenta de liquidación solo se debe tener en cuenta la titularidad actual en orden a su exacción”. En aquesta línia, cal considerar obligat al pagament de les quotes qui exerceixi la condició de propietari dels terrenys o de la finca objecte de l'execució urbanística en la data de l'acord de la seva liquidació si aquest s'adopta expressament, o bé els titulars que figurin al compte de liquidació provisional si les quotes s'exaccionen sobre la base de l'acord d'aprovació de la reparcel·lació. Igualment, serà l'obligat al pagament del compte de liquidació definitiu qui tingui la condició de propietari en el moment de la seva aprovació. En aquest sentit, la Sentència del TSJC de 25 d'octubre de 2001, 1008//2001 (JUR 2002/51920), estableix que “la condición de sujeto pasivo de unas determinadas cuotas urbanísticas recaerá sobre quien sea propietario de los terrenos o fincas en el momento de ser aprobadas y giradas las cuotas de urbanización”.

En el supòsit de canvis de titularitat un cop aprovat el projecte de reparcel·lació i quan encara no s'hagin liquidat les quotes d'urbanització, el procediment de subrogació s'inicia amb la comunicació fefaent a l'ajuntament de la transmissió efectuada, i en aquest cas es podran liquidar al nou propietari.

En el supòsit que les quotes ja hagin estat liquidades a l'anterior titular, ni la legislació estatal (Text refós de la Llei del sòl de 1976, Llei 8/2007, de 28 de maig, de sòl) ni la legislació autonòmica (LU) regulen un procediment específic de subrogació. Tampoc el Reglament general de recaptació es refereix al cas concret de la subrogació de les obligacions urbanístiques, però en canvi el seu art. 12 conté una regla que, encara que està referida a matèria tributària (i recordem que les quotes d'urbanització són ingressos de dret públic no tributari), pot ser aplicada per analogia en defecte d'una altra de més apropiada. Segons aquest art. 12, si el deute no es paga, els adquirents “respondran per derivació del deute tributari”, tot especificant que “la derivació de l'acció administrativa seguirà el règim establert en l'article anterior”—es refereix a l'art. 11, que regula els supòsits de responsabilitat subsidiària— (STS de 25 de gener de 1996, Recurs núm. 5943/1991 (RJ 1996/37).

És a dir, per tal de procedir a la subrogació, caldria declarar fallit al primer deutor, seguint els tràmits i requisits especificats al Reglament general de recaptació, i un cop finalitzada aquesta declaració es podria derivar el deute a l'actual titular, el qual s'ha subrogat ex legem en els deures urbanístics pendents (STSJC núm. 143/2003 Jur. 2003/221997 i STSJ Ctat. Valenciana 4849/1995).

L'art. 43 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, estableix que seran responsables subsidiaris “els adquiridors de béns afectes per llei al pagament del deute tributari, en els termes de l'article 79 d'aquesta llei”.

L'art. 79 indica que “els adquiridors de béns afectes per llei al pagament del deute tributari han de respondre subsidiàriament amb aquests, per derivació de l'acció tributària, si el deute no es paga”.

En conseqüència, es poden liquidar les quotes al titular adquirent, sempre que prèviament s'hagi seguit el procediment de derivació corresponent. Evidentment, la nova liquidació comportarà únicament el deute principal sense que siguin imputables a l'adquirent ni el recàrrec de constrenyiment ni els interessos meritats. ■

El perfil del contractant. La informació sobre contractació pública a través d'Internet

Concepte de 'perfil de contractant'

La Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, en el punt IV.3 de l'exposició de motius declara que, entesa com una substancial innovació respecte a la legislació anterior, incorpora les línies de la Directiva 2004/18/CE, pel que fa a la preparació i adjudicació dels negocis que hi estan subjectes, indicant que això es realitza, entre altres termes, optant per la plena inserció dels mitjans electrònics, informàtics i telemàtics a l'àmbit de la contractació pública, a fi de fer més fluides i transparents les relacions entre els òrgans de contractació i els operadors econòmics.

D'acord amb la seva disposició final dotzena, la data d'entrada en vigor serà al cap de sis mesos des de la publicació al BOE, és a dir, el 30 d'abril de 2008.

L'article 1 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic,

disposa que la contractació en el sector públic s'ha d'ajustar a una sèrie de principis com són la llibertat d'accés a les licitacions, la publicitat i transparència dels procediments i la no discriminació i igualtat de tracte entre els candidats.

Com una eina per a garantir la concreció d'aquests principis, l'article 42 de la mateixa llei estableix que els òrgans de contractació estan obligats a difondre a través d'Internet informació relativa a la seva activitat contractual, i que la forma d'accés a aquesta informació haurà d'especificar-se en les pàgines web institucionals, en la Plataforma de Contractació de l'Estat i en els plec i anuncis de licitació.

A aquest fi es regula una nova figura, el perfil del contractant, amb l'objectiu d'assegurar la transparència i l'accés públic a la informació contractual.

Malgrat la denominació donada, la qual en un principi sembla referida a la difu-

sió de les característiques identificatives de l'Administració contractant, en realitat es tracta d'un punt d'informació i un mitjà per a donar publicitat, amb plens efectes legals, a dades relatives a la contractació pública en un entorn virtual. Tot això sense perjudici de l'ús d'altres mitjans de publicitat, quan s'estableixi per disposició legal o voluntàriament.

D'altra banda, cal plantejar la reflexió al voltant de si el perfil del contractant és a més a més una secció de la seu electrònica, regulada en la Llei 11/2007, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

Continguts del perfil del contractant

Hi ha dos tipus de continguts, uns que són obligatoris d'incloure en el perfil del contractant i uns altres que són opcionals.

Continguts que cal incloure obligatòriament en el perfil del contractant

La Llei 30/2007 disposa com a obligatòria per a les administracions públiques la publicació de la següent informació al seu perfil de contractant:

- Els anuncis de licitació (article 126.4).
- L'adjudicació provisional dels contractes (article 42).
- L'adjudicació definitiva de tots aquells contractes que per la seva quantia no siguin contractes menors (article 138.1); s'han d'entendre inclosos els contractes privats, atès que el criteri adoptat és per quantia i no per la seva naturalesa de contracte administratiu típic.
- I la celebració dels acords marc (article 181.2).

Continguts que es poden incloure opcionalment en el perfil del contractant

A l'article 42 de la Llei 30/2007 es declara que el perfil podrà incloure qualsevol dades i informacions relatives a l'activitat contractual de l'òrgan de contractació, com:

Els anuncis d'informació prèvia previstos per l'article 125 (aquest article ofereix la possibilitat de substituir la publicació en el DOUE dels anuncis d'informació prèvia, referents als contractes d'obres, subministraments i serveis que es tingui previst adjudicar en els dotze mesos següents, per la publicació en el perfil).

- Les licitacions obertes o en curs i la documentació que hi tingui relació.
- Les contractacions programades.
- Els contractes adjudicats (entendem que es fa referència als menors, vist que l'article 138 ja disposa com a obligatòria la publicació de l'adjudicació dels de quantia superior, i als adjudicats abans de la posada en marxa del perfil).
- Els procediments anul·lats.
- I tota informació útil de tipus general, com ara punts de contacte i mitjans de comunicació que es poden fer servir per a relacionar-se amb l'òrgan de contractació.

A l'article 135.3 de la Llei 30/2007 trobem una altra opció: publicar, en el perfil o en un diari oficial, la resolució motivada de l'adjudicació provisional. Aquí sembla que es fa referència al fet que allò que es publica és el document de la resolució motivada (el qual podrà ser el mateix original electrònic, si es troba en aquest suport, o una còpia electrònica de l'original en paper).

Convé considerar que, en els altres casos de publicació en el perfil, el que mana la Llei 30/2007 que es publiquin són "dades i informació relativa a". La qual cosa es podrà complir publicant el document administratiu (original electrònic o còpia electrònica d'original en paper) o publicant les dades i informacions que es considerin adequades en un altre format diferent del document administratiu, tipus taula, per exemple.

Considerem que en aquest supòsit de l'article 135.3 es tracta d'un pas més enllà, per a afavorir la transparència en la contractació, publicar no tan sols la informació de l'adjudicació (obligatori en el perfil en tot cas ex article 42 Llei 30/2007) sinó també els motius de la decisió (pot optar-se per un diari oficial o pel perfil).

Efectes de la publicació en el perfil

La publicació en el perfil del contractant, a més del compliment del requeriment legal als supòsits de les publicacions obligatòries vistes anteriorment i de l'inici dels terminis corresponents (presentació de propostes, constitució de garanties, interposició de recurs, etc.), té altres efectes que cal assenyalar.

D'una banda podrà substituir la publicació en un diari oficial:

- En els procediments negociats, per raó de la quantia i no subjectes a regulació harmonitzada (ref. article 161.2) la publicació dels anuncis de licitació en el perfil podrà substituir la que s'hagi d'efectuar als butlletins oficials de l'Estat, autonòmics o locals (article 126.4).

- La publicació que s'hagi d'efectuar en el DOUE dels anuncis d'informació prèvia referents als contractes d'obres, subministraments i serveis que es tingui previst adjudicar en els dotze mesos següents, també es podrà substituir per la del perfil (article 125).
- La publicació de la resolució motivada de l'adjudicació provisional dels contractes es podrà fer en un diari oficial o en el perfil del contractant (article 135).

I d'altra banda suposa una reducció dels terminis:

- Amb referència al procediment obert i en el supòsit de procediments d'adjudicació dels contractes de regulació harmonitzada, el termini de presentació de proposicions no serà inferior a 52 dies, des de la data de lliurament de l'anunci a la Comissió Europea, però d'aquest termini es podran restar 5 dies quan s'ofereixi accés per mitjans electrònics, informàtics i telemàtics als plecs i a la documentació complementària (article 143).
- Amb referència al procediment restringit i en el supòsit de procediments d'adjudicació dels contractes de regulació harmonitzada, el termini de recepció d'ofertes no serà inferior a 40 dies, des de la data de lliurament de la invitació escrita, però d'aquest termini es podran restar 5 dies quan s'ofereixi accés per mitjans electrònics, informàtics i telemàtics al plec de condicions i a qualsevol documentació complementària (article 151).
- Amb referència a l'execució d'obres i en el supòsit de procediments d'adjudicació dels contractes d'obres pel concessionari, el termini de recepció d'ofertes no serà inferior a 40 dies, des de la data de lliurament de l'anunci de licitació al DOUE, però d'aquest termini es podran restar 5 dies quan s'ofereixi accés sense restriccions, directe i complet, per mitjans electrònics, informàtics i telemàtics als plecs i a la documentació complementària (article 250).

Sistema informàtic

L'article 42 imposa l'obligació que el sistema informàtic que suporti el perfil de contractant compti amb un dispositiu que permeti acreditar fefaentment el moment d'inici de la difusió pública de la informació que hi hagi inclosa.

Requisit lògic, atès que s'imposa, entre altres finalitats, per a garantir la seguretat jurídica amb referència a l'inici dels terminis, i que planteja la viabilitat de l'ús d'un servei de segellament de data i hora per complir amb aquesta obligació.¹

Per a la definició del sistema informàtic que suporti el perfil s'han de tenir en compte els següents aspectes:

1. El que es requereix és que el sistema informàtic que suporta el perfil pugui acreditar, amb total seguretat, que publica, des d'una data i una hora, els documents que rep de l'òrgan de contractació.

Mitjançant un segell de data i hora s'ha d'acreditar fefaentment el moment d'inici de la difusió pública dels documents en el perfil del contractant.

2. Els documents que rep el sistema poden ser:

a) Un document original en suport electrònic que incorpori una o diverses signatures electròniques a l'efecte de garantir la seva autenticitat i integritat, com disposa l'article 29.1 de la Llei 11/2007. I si és el cas, a més, podrà incorporar un segell de data i hora, com autoritza el punt 2 de l'esmentat article.

b) Un document electrònic obtingut com a còpia fent servir mitjans electrònics d'un document original en suport paper, el qual incorpora una signatura electrònica de l'Administració que garanteix la seva conside-

ració de còpia autèntica, d'acord amb l'article 30.2 de la Llei 11/2007.

c) Un document electrònic que contingui dades i informació extreta d'un document original en paper, el qual incorpora una signatura electrònica de l'Administració per garantir la seva autenticitat i integritat.

Als supòsits b) i c) l'esmentada signatura electrònica es podrà dur a terme mitjançant un segell d'actuació administrativa automatitzada, d'acord amb l'article 18 de la Llei 11/2007, o per una persona al servei de l'Administració, sempre en l'exercici de les seves competències, d'acord amb l'article 19 de la Llei 11/2007.²

Relació amb el concepte de 'seu electrònica'

D'acord amb l'apartat 1 de l'article 42 in fine de la Llei 30/2007, la forma d'accés al perfil del contractant s'haurà d'especificar en les pàgines web institucionals que mantinguin els ens del sector públic.

Aquest concepte de web institucional inevitablement ens remet a un altre, el de la seu electrònica, previst en l'article 10 de la Llei 11/2007.³ Si bé no trobem una unitat de termes en les dues lleis, sí que és cert que existeixen forts paral·lelismes i punts de trobada quant a la finalitat per a la qual es creen, la difusió pública i oficial d'informació i l'impuls en la transparència de la gestió administrativa, en el seu caràcter institucional, en les notes de responsabilitat del titular respecte de la integritat, veracitat i actualització de la informació i els serveis als quals pugui accedir-se, així com similars són els nivells de garanties de seguretat tècnica i jurídica que han de prestar.

Si ens detenim en la necessitat d'acreditar el moment en què s'inicia la difu-

sió pública d'una informació de contractació en el perfil, és exactament la mateixa que la d'acreditar el moment que es publica qualsevol altra informació de l'Administració en la seu electrònica, i de la mateixa forma ha de ser resolta.⁴

S'ha de considerar, per tant, que aquest perfil del contractant accessible a través de la web institucional no és altra cosa que una secció concreta de la seu electrònica de l'Administració contractant.

En un altre ordre de coses, i en relació amb les mesures de seguretat que és necessari adoptar, s'ha de tenir en compte el següent:

1. La seu electrònica, a més d'una façana, diguem-ne, expositiva d'informació (en la qual trobem el diari oficial, el tauler d'anuncis, el perfil del contractant, la informació sobre els tipus de procediments que es poden portar a terme a través d'Internet, els formularis normalitzats, els sistemes d'identificació admesos, etc.), té una altra façana més interactiva i complexa, on trobaríem el registre electrònic d'entrada i sortida de documentació, la pràctica de notificacions i comunicacions amb els interessats, la recepció d'informacions i documents d'altres administracions públiques o col·lectius professionals com ara jutges, registradors i notaris, l'expedició de certificats, la connexió amb plataformes de validació de signatures electròniques i de registre de capacitats, la connexió amb sistemes propis de l'Administració com són els gestors de tràmits, d'expedients, de documentació i d'arxiu electrònic, etc.

2. L'article 10 de la Llei 11/2007 imposa un règim de responsabilitat particularment intens amb referència a la qualitat de la informació i la prestació de serveis a la seu. L'Administració és responsable de la integritat, veracitat i actualització de la informació i dels ser-

1 Un segell de data i hora és un document electrònic, emès per una entitat de segellament de data i hora, que ens indica la data i hora en què s'ha produït un acte. Es fa servir una font fiable de data i hora i és inseparable informàticament del document segellat, ja que el resum criptogràfic del document forma part inseparable del segell.

2 L'actuació administrativa automatitzada és la produïda per un sistema d'informació adequadament programat, sense necessitat d'intervenció d'una persona física en cada supòsit singular. Inclou la producció d'actes de tràmit o de resolució de procediments, així com de simples actes de comunicació.

3 La seu electrònica és aquella adreça electrònica disponible per als ciutadans a través de xarxes de telecomunicacions la titularitat, gestió i administració de la qual correspon a una Administració pública, òrgan o entitat administrativa en l'exercici de les seves competències.

4 La qüestió del disseny dels sistemes informàtics del perfil del contractant, ja que s'haurà de garantir en quin moment es publiquen els documents (a més de quina és la seva pròpia data, és clar), és una problemàtica de prova similar a la que trobem a la seu electrònica en relació amb les comunicacions i les notificacions telemàtiques (article 27 de la Llei 11/2007), la publicació de diaris oficials (article 11 de la Llei 11/2007), la publicació de documents en el tauler d'anuncis (article 12 de la Llei 11/2007) o, en general, la publicació de qualsevol informació administrativa a la seu electrònica (article 10 de la Llei 11/2007).

veis als quals pugui accedir-se a través de la seu electrònica. Per tant, l'Administració és responsable objectivament del possible perjudici ocasionat a l'interessat a causa de la falta de les esmentades notes d'actualització, veracitat, integritat i funcionament.

Vistes aquestes consideracions, l'Administració titular de la seu electrònica està obligada a implantar una sèrie de controls i mesures de seguretat informàtica, tant per a la gestió de la informació i serveis com per a la protecció de la informació continguda enfront d'atacs i manipulacions externes.⁵

D'altra banda, vist que l'entrada en vigor del que disposa la Llei 11/2007, amb referència a la seu electrònica, és a partir del 31 de desembre de 2009, i que l'entrada en vigor del que disposa la Llei 30/2007, amb referència al perfil del contractant, és a partir del 30 d'abril de 2008, es pot donar la situació que el perfil del contractant d'una Administració es trobi operatiu abans de la creació de la seva seu electrònica.

En aquest supòsit, atès que mentre no es creï la seu electrònica l'accés al perfil del contractant s'haurà de fer a través de la pàgina web de l'Administració, cal plantejar-se una sèrie de mesures de seguretat informàtica transitòries, fins a la seva integració en la seu, per tal de gestionar la informació publicada al perfil i protegir-la de possibles manipulacions o atacs externs.

Norma reguladora del perfil del contractant

Si bé la disposició derogatòria única de la Llei 11/2007 suprimia, entre altres preceptes de la Llei 30/1992, l'apartat 4 de l'article 45, el qual establia la necessitat d'aprovació prèvia per l'òrgan competent dels programes i aplicacions electrònics, informàtics i telemàtics emprats per a l'exercici de les seves potestats, així com l'obligació de difondre públicament les seves característi-

ques, hem d'entendre que el que es deroga és l'obligació d'aprovar una aplicació informàtica com a tal, com a sistema, i difondre les seves característiques tècniques, la qual cosa no exclou la necessitat de regular i donar cobertura legal al perfil del contractant.

D'una altra manera estariem exclouent la capacitat, i la necessitat, d'una Administració pública d'autoregular els seus propis recursos i processos, i faltant a la seguretat jurídica i a la transparència en l'actuació administrativa.

La Llei 30/2007 crea la figura del perfil del contractant, el qual inclou, amb referència als continguts a publicar, uns elements obligatoris i altres d'opcionals que ha d'adoptar cada administració; serà, doncs, necessari que cada Administració estableixi com compleix amb les notes obligatòries i què assumeix del contingut opcional. El contingut del perfil ha de quedar plasmat en la norma jurídica que ho reguli.

D'altra banda, s'exigeix, en l'article 42.3 de l'esmentada llei, que el sistema informàtic que suporti el perfil de contractant compti amb un dispositiu que permeti acreditar fefaentment el moment d'inici de la difusió pública de la informació que s'hi inclogui, però ni estableix ni indica la manera en què es pot complir amb aquesta garantia. La norma jurídica que reguli el perfil ha d'establir amb quins mitjans s'aconsegueix aquesta acreditació fefaent del moment d'inici de la difusió.

Per a concloure, resten a més una sèrie d'aspectes de necessària regulació, com són, entre d'altres i a manera d'exemple, com i qui accedeix al perfil per a la seva gestió, de quines mesures de seguretat informàtica disposa, com es dona compliment a la normativa sobre protecció de dades, en quina secció de la web institucional (o de la seu electrònica) i sota quin nom (licitacions, administració electrònica, contractació...) s'accedirà al perfil, si el document a publicar és l'original elec-

trònic o és còpia electrònica de l'original en paper o és un altre que conté un extracte de la informació recollida a l'original, els terminis d'exposició dels diferents documents, el sistema d'arxivament i conservació d'aquesta documentació, la possibilitat d'establir un règim transitori mentre no es creï la seu electrònica, etc. Aspectes que han de quedar plasmats en la norma reguladora.

Aquesta cobertura legal es podria portar a terme per mitjà de l'aprovació d'una norma independent o com a part de l'articulat de la futura ordenança d'administració electrònica.

Es considera més recomanable la primera opció, d'una banda per la proximitat de l'entrada en vigor de la nova llei de contractes del sector públic, i de l'altra en consideració a l'agilitat normativa que suposa, de cara a futures modificacions, millores o ampliacions del perfil, que la seva regulació minuciosa no es trobi en el cos d'una ordenança de caràcter general. ■

Perfil del contractant

Concepte: és l'adreça d'Internet, web institucional o Seu electrònica, on l'òrgan de contractació publica la informació relativa a la seva activitat contractual.

Requeriment tècnic: ha de comptar amb un dispositiu que permeti acreditar fefaentment el moment d'inici de la difusió pública de la informació continguda.

Tipus de continguts: s'estableixen continguts obligatoris i opcionals.

Beneficis de la publicació en el Perfil de contractant:

- Afavoreix la transparència en la contractació pública.
- Possibilita substituir determinades publicacions en diaris oficials.

⁵ Caldria mencionar, entre altres mesures, l'ús de sistemes de signatura electrònica per part de la seu per a identificar-se i garantir la seguretat de les comunicacions, emprant un certificat electrònic de dispositiu segur per a assegurar la identitat dels servidors de l'Administració titular.

Quadre sinòptic de la publicitat de les licitacions segons el procediment d'adjudicació per raó del valor estimat dels contractes

La Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic (en endavant LCSP), publicada en el Butlletí Oficial de l'Estat (en endavant BOE) número 261, del dia 31 d'octubre de 2007, serà la norma fonamental reguladora de la contractació pública.

Entrada en vigor

La seva disposició final dotzena estableix que la LCSP entra en vigor al cap de sis mesos de la seva publicació en el BOE.

D'acord amb l'article 5.1 del Codi civil, els còmputos dels terminis fixats en mesos és de data a data. Això vol dir, com va assenyalar el Tribunal Suprem en Sentència de data 2 d'abril de 1990, dictada en recurs extraordinari de revisió, que el termini finalitza el dia del mes final correlatiu a l'ordinal del dia inicial, que és el dia de la seva publicació. És a dir, si el dia de la publicació és el dia 31, finalitza el termini i per tant entra en vigor el dia 31 del mes final. Així ho aplica el Tribunal Constitucional en Sentència número 161/2002, de data 16 de setembre de 2002, dictada en el recurs d'amparo 5005/2000, respecte de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrati-

va, en què assenyalava que aquesta "va entrar en vigor als cinc mesos de la seva publicació (el que va tenir lloc en el BOE de 14 de juliol de 1998), això és, el dia 14 de desembre de 1998".

Si en el mes final no hi ha dia equivalent, com és aquest cas, en què el mes d'abril no té el dia 31, l'article 5.1 del Codi civil estableix la norma que el termini finalitzarà l'últim dia del mes, és a dir, el dia 30 d'abril.

Per tant, amb l'única excepció de la disposició transitòria setena, que va entrar en vigor l'endemà de la seva publicació, la LCSP entra en vigor el dia 30 d'abril de 2008.

Modificació abans de l'entrada en vigor

La LCSP pertany a un grup especial de lleis, si se'm permet l'expressió, que és

el d'aquelles lleis que contenen preceptes que no s'aplicaran mai perquè es modifiquen abans de la seva entrada en vigor.

Així per exemple, la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, va modificar preceptes de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, però la vigent llei general tributària va derogar la Llei 230/1963 quan va entrar en vigor, és a dir, l'1 de juliol de 2004. Per tant, aquella modificació de la Llei 230/1963, disposada en la llei concursal, no es va aplicar perquè la llei concursal va entrar en vigor l'1 de setembre de 2004 i en aquesta data no existia cap dels preceptes de la Llei 230/1963.

En la LCSP trobem en diferents preceptes la fixació d'uns imports del valor estimat dels contractes que constitueixen els llindars, o imports mínims, a partir dels quals els contractes objecte

de la llei estan subjectes a una regulació harmonitzada.

Aquests imports han estat ja modificats per l'Ordre EHA/3875/2007, de 27 de desembre, a partir del dia 1 de gener de 2008, és a dir, abans de l'entrada en vigor de la LCSP.

En un principi podria semblar no ajustat a la jerarquia de les normes en el nostre ordenament jurídic el fet que una ordre ministerial modifiqui una llei, però aquí no estem davant d'una simple ordre ministerial sinó d'un instrument de transposició de la normativa europea al nostre dret intern, en el present cas, del Reglament número 1422/2007 de la Comissió Europea, de 4 de desembre de 2007. Aquesta tècnica legislativa ja operava en l'anterior Llei de contractes de les administracions públiques; així, la disposició addicional segona del Text refós de la llei de contractes de les administracions públiques (en endavant TRLCAP), aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, preveia que els indicats imports poguessin ser substituïts pels que fixés la Comissió Europea i es publicuessin per ordre del ministre d'Hisenda. La mateixa fórmula utilitza la LCSP en la seva disposició addicional catorzena.

Cal tenir en compte la rectificació d'errors de l'Ordre ministerial EHA/3875/2007, publicada al BOE del dia 4 de febrer de 2008, que modifica alguns imports d'altres preceptes de la LCSP que inicialment no es van modificar, en concordança amb el Reglament 1422/2007 de la Comissió Europea, que transposa.

Derogació de la legislació sobre contractació administrativa

D'acord amb la seva disposició derogatòria única, la LCSP deroga el TRLCAP, a excepció del capítol IV del títol V del llibre II, comprensiu dels articles 253 a 260, ambdós inclusivament, relatiu al finançament privat en el contracte de concessió d'obres públiques.

També deroga totes les altres normes que se li oposin. Per tant, queda vigent el Reglament general de la llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre, excepte en allò que s'oposi a la LCSP, cosa que implicarà una tasca hermenèutica de l'aplicador del dret.

Delimitació de l'objecte d'estudi

La LCSP té 309 articles, bastants d'ells molt extensos, i 33 disposicions addicionals, alguna d'elles prou important, com la segona, que estableix les normes específiques de contractació en les entitats locals, que és mereixedora d'un altre estudi. Es completa amb 7 disposicions transitòries, una disposició derogatòria i 12 disposicions finals. Per tant, és evident que estem davant d'una llei molt extensa, l'examen de la qual no es pot abordar en un únic treball.

La LCSP té molts aspectes que són dignes d'un examen particular exhaustiu, des del perfil de contractant, tractat en un article d'aquesta mateixa revista, o els contractes subvencionats subjectes a una regulació harmonitzada, fins a les centrals de contractació que poden crear les diputacions provincials exercint, si així s'acorda, en municipis de població inferior a 5.000 habitants, competències en matèria de contractació.

En el present, em limitaré a la confecció d'un quadre sinòptic del règim de publicitat de les convocatòries de licitacions de contractes de les entitats locals de Catalunya, segons el procediment d'adjudicació per raó del valor estimat dels contractes.

Explicació del quadre sinòptic

En el quadre s'indica, respecte de cada tipus de contracte del sector públic, el següent:

1. Quins són els imports de valor estimat dels contractes que determinen la possibilitat d'adjudicar-se pels procediments establerts en la LCSP: adjudicació directa en els contractes menors, negociat, obert, restringit i diàleg competitiu.

Com figura en la nota de peu del quadre, el valor estimat no inclou l'IVA, cosa que constitueix una important novetat respecte dels contractes que no tenen publicitat comunitària; en la legislació anterior l'IVA s'exclou només a l'efecte de determinar la publicitat comunitària.

Les categories de serveis es descriuen a l'annex II de la LCSP.

En el contracte de gestió de serveis públics l'import es refereix a les despeses de primer establiment.

Cal tenir present que un contracte que no tingui el valor estimat requerit per seguir un determinat procediment pot adjudicar-se mitjançant aquest si reuneix algun dels altres requisits (no de valor estimat) previstos en la LCSP. Aquí ens circumscriuim a la determinació del procediment per raó del valor estimat del contracte.

2. La forma de publicitat, si n'hi ha, dels anuncis de licitació dels contractes diferenciant els següents mitjans: perfil de contractant, Butlletí Oficial de la Província, Butlletí Oficial de l'Estat i Diari Oficial de la Unió Europea.

Preceptes de la LCSP que determinen el contingut del quadre

El règim de publicitat de les licitacions dels contractes resulta de la conciliació i interrelació dels següents preceptes que regulen les matèries que s'indiquen:

Article	Matèria
13	Delimitació general dels contractes subjectes a una regulació harmonitzada
14	Contractes d'obres i de concessió d'obres subjectes a una regulació harmonitzada
15	Contractes de subministraments subjectes a una regulació harmonitzada
16	Contractes de serveis subjectes a una regulació harmonitzada
42	Perfil de contractant
76	Càlcul del valor estimat dels contractes
95.1	Tramitació de l'expedient en els contractes menors
115	Plecs de clàusules administratives en el contracte de concessió d'obres públiques
117	Plecs de clàusules administratives en el contracte de gestió de serveis públics
122.2	Procediments d'adjudicació
122.3	Procediment d'adjudicació directa en els contractes menors
126	Publicitat de les licitacions dels contractes
138	Publicitat de les adjudicacions
154	Supòsits generals del procediment negociat
155	Procediment negociat en el contracte d'obres
156	Procediment negociat en el contracte de gestió de serveis públics
157	Procediment negociat en el contracte de subministrament
158	Procediment negociat en el contracte de serveis
159	Procediment negociat en altres contractes
160	Plecs de clàusules administratives particulars en el procediment negociat
161	Publicitat de les licitacions dels contractes a adjudicar pel procediment negociat
164	Supòsits d'aplicació del diàleg competitiu

Quadre sinòptic de la publicitat de les licitacions segons el procediment d'adjudicació per raó del valor estimat dels contractes						
Procediment d'adjudicació per valor estimat	Contracte menor	Negociat		Obert - Restringit - Diàleg competitiu		
Tipus de contracte	Publicitat*	Sense publicitat		Perfil	Perfil - BOP	Perfil BOP - BOE - DOUE
		Obres	fins a 49.999,99	fins a 200.000,00	de 200.000,01 a 999.999,99	d'1.000.000,00 a 5.149.999,99
Concessió d'obra pública		fins a 60.000,00	de 60.000,01 a 99.999,99	de 100.000,00 a 5.149.999,99	a partir de 5.150.000,00	
Subministrament	fins a 17.999,99	fins a 60.000,00	de 60.000,01 a 99.999,99	de 100.000,00 a 205.999,99	a partir de 206.000,00	
Serveis: categories 1 a 16	fins a 17.999,99	fins a 60.000,00	de 60.000,01 a 99.999,99	de 100.000,00 a 205.999,99	a partir de 206.000,00	
Serveis: categories 17 a 27	fins a 17.999,99	fins a 60.000,00	de 60.000,01 a 99.999,99	a partir de 100.000,00		
Gestió de serveis públics		despeses 1r establiment fins a 60.000,00 EUR i durada inferior a 5 anys	despeses 1r establiment de 60.000,01 EUR a 499.999,99 EUR i durada inferior a 5 anys	despeses 1r establiment a partir de 500.000,00 EUR o durada de 5 anys o més		
Col·laboració entre el sector públic i el sector privat					Sempre**	

Imports expressats en euros del valor estimat del contracte: no inclou IVA, inclou primes i eventuais pròrrogues

* A més s'han de publicar al DOGC els plecs de clàusules administratives particulars excepte si hi ha plec de clàusules administratives generals

** També si s'adjudica pel procediment negociat amb publicitat en el cas previst a l'article 154 a) LCSP

El repte de la funció de disponibilitat i reserves. El cas francès de l'Erau.

Per entendre el repte de la central de disponibilitat-central de reserves, cal comprendre i preveure de quina manera internet intervé en la comercialització dels allotjaments turístics, especialment, en la capacitat que té la xarxa per conduir els clients cap al lloc on volem que s'adrecin.

La central de reserves del Comitè Departamental de Turisme de Languedoc-Roussillon és per al consumidor una eina de recerca complementària (estalvi de temps) i, per al propietari de l'allotjament, una manera més de dirigir-se als seus clients potencials, que millora la eficàcia de la comercialització. Ara bé, perquè les eines aplicades siguin eficaces, pot ser adequat elaborar una Planificació Estratègica d'E-Medis.

Per tal d'optimitzar la inversió en matèria de comunicació o de comercialització a internet, cal establir una sèrie de prioritats i definir clarament els objectius. Sovint, aquests objectius estan relacionats amb la procedència dels clients i el seu comportament de compra (necessitats d'allotjament i d'estada). La dificultat radica en afegir-li una tercera dimensió a aquesta equació: la dependència dels períodes de compres.

En aquesta línia, sembla evident que un cap de setmana, més aviat es compra pocs dies abans de la data de l'estada. Per tant, seria natural concentrar les inversions per comercialitzar els "caps de setmana" al voltant del període durant el qual sabem que es concentren els actes de compra. Per això ens recolzem en un sistema de recollida de dades i elaboració d'estadístiques sobre les vendes. L'anàlisi d'aquestes estadístiques ens fa conèixer tant els mercats francesos com els estrangers, la qual

cosa ens permet definir nínxols de comportament de manera tan acotada que, per exemple, coneixem les dates de compra dels lloguers de llarga estada en temporada alta dels holandesos, alemanys, britànics o francesos.

Resumint, nínxol rera nínxol, es tracta de concentrar les inversions de comercialització i posar-se en contacte amb els clients potencials en el moment en què hi ha més possibilitats de què finalment es converteixin en clients. Amb una idea senzilla, i un pressupost idèntic, l'índex de transformació de les respostes serà superior.

A més, la definició dels objectius estratègics ha de donar resposta a les dificultats concretes que tenen els empresaris per omplir els establiments. Per exemple, quan un hotel del centre de Montpel·lier busca clients per al mes d'agost, un hotel del litoral, a 10 km de Montpel·lier estarà buit durant la setmana del mes de maig. L'un cerca turistes en un destí urbà mentre que l'altre, situat en un medi turístic, no aconsegueix accedir a la demanda de "negocis".

El marketing d'E-medis inclou, en un primer moment, la definició de partides pressupostàries que puguin respondre a les demandes precises per ajustar-les segons els períodes de compra, els períodes d'estada i els mercats. Per aconseguir-ho, hem definit:

- Tres tipus de destinacions: litoral, urbana i interior,
- Tres establiments principals: hotel, càmping i lloguers (cases i apartaments turístics).
- Tres tipus de comportaments de compres: primer minut, últim minut i reserves "clàssiques".
- Quatre mercats europeus: França, Gran Bretanya, Alemanya i Països Baixos.

Hem administrat un qüestionari qualitatiu en un nombre limitat d'empresaris, escollits segons els tipus d'establiment i de destinació, així com entre els responsables de promoció de les oficines de turisme. La elecció dels empresaris s'ha fet mirant d'equilibrar les fonts d'informació i de posar-se en contacte amb les persones més representatives del sector.

En conclusió, per a nosaltres era preponderant el fet d'elaborar una estratègia encreuant les necessitats reals dels empresaris per tipus d'establiments amb els objectius estratègics de les oficines de turisme que actuen segons un model territorial.

L'objectiu final consisteix en posar al centre de les nostres inversions les dades del tràfic de la central de reserves, sense perdre de vista la nostra voluntat de fer permanents les relacions i les accions comercials realitzades amb les oficines de turisme. ■

[entrevista]

Davant la pròxima entrada en vigor de la nova llei de contractes del sector públic, que està sent estudiada i analitzada profusament en els últims mesos, quins en són els aspectes que considereu més destacats?

El primer que ha de tenir en compte l'operador jurídic és que la nova norma no és només una espècie d'actualització o imitació de la Llei de contractes de les administracions públiques (LCAP, Text refós del 2000). La seva estructura, el seu abast, la tècnica legislativa, són diferents, no perquè la Directiva objecte de transposició, la 2004/18, ho exigeixi, sinó perquè el legislador, per les raons que exposa en el seu preàmbul —i que no apareixen degudament acreditades, al meu entendre, en el text articulat—, supera el model de dos llibres de la norma que deroga, i n'incorpora un de cinc llibres que, al marge del llibre i i del llibre v, transita a través de les diferents fases del procediment contractual, establint diferents graus d'aplicació, en funció de quin ens del sector públic resulti ser l'òrgan de contractació, aspecte aquest, com veurem, clau per entendre la nova norma, que, pel que sembla —i això també ha estat objecte de discussió—, entrarà en vigor el pròxim 30 d'abril de 2008.

L'àmbit subjectiu d'aplicació de la LCSP és una de les qüestions que s'està debatent més i que per la seva importància cabdal mereix una claredat que la llei no ens dona. Podríeu facilitar-nos alguna clau per entendre millor l'article 3 d'aquesta norma?

El títol preliminar de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, és, com el mateix títol de

la LCAP, determinant per entendre i aplicar d'una manera raonable i correcta la resta de l'articulat fins al final (309 articles), incloses les disposicions addicionals, finals i transitòries. Els primers vint-i-un articles de la llei, segons les conclusions interpretatives a què arribem, ens proposaran diversos resultats possibles, diversos marcs contractuals possibles, diversos règims jurídics varis, i és l'article 3 la clau de volta de tot l'entramat, ja que distingeix, a l'efecte de la mateixa norma, i a aquest únic efecte, sense altre abast, tres tipus d'ens, entitats o organismes. En primer lloc, aquells que, dins del sector públic a què es refereix l'article 3.1, són considerats administracions públiques (els que apareixen en l'article 3.2). En segon lloc, aquells que són sector públic i tenen, a més, la consideració de poders adjudicadors, i que es regulen en l'article 3.3, si bé en aquest cas caldrà distingir entre els poders adjudicadors que són administracions públiques i els poders adjudicadors que no tenen aquest rang. Finalment, aquells ens, entitats o organismes que només tenen la consideració de sector públic, ja que es troben únicament en l'article 3.1 de la llei. En aquest ordre de coses, la primera tasca de l'intendent, funcionari, de l'operador jurídic, en suma, consistirà a esbrinar a quin dels tres perfils respon l'ens, entitat o organisme que vulgui analitzar.

En funció d'aquest esquema, podem afirmar que el nivell d'aplicació de la llei serà màxim si l'ens, entitat o organisme resulta ser una Administració pública en els termes previstos en l'article 3.2; un nivell mitjà mínim, si ens referim als poders adjudicadors que no tenen la consideració d'Administració pública; i un nivell pràcticament marginal, en el qual essencialment seran els principis els que informin l'expedient administratiu, si l'ens o entitat l'enquadrem en la denominada "resta del sec-

tor públic". De l'encert o l'error en aquesta primera decisió interpretativa derivaran efectes diversos, molt diferents, podríem dir, segons resulti d'aquesta decisió.

A partir d'aquest moment, d'aquesta primera decisió, la llei sempre donarà per fet que l'operador és conscient d'aquests marcs subjectius diferents i possibles, i l'obligarà, en tot moment, a una lectura atenta respecte d'aquesta qüestió, per poder calibrar amb precisió quins dels preceptes, subseccions, seccions, capítols i títols de cadascun dels llibres resulten aplicables o no. Els articles 18, 19, 20 i 21 del títol preliminar són paradigmàtics a aquest efecte, i la seva lectura atenta, a més de sorpreses, oferirà una comprensió del conjunt del text més bona i completa.

Centrant-nos en les novetats que poden tenir més repercussió en l'àmbit de l'Administració local i pensant més concretament en els ajuntaments més petits, quines destacaríeu per la seva importància?

La llei, al meu entendre, aposta definitivament —caldrà veure si amb encert o desencert— per considerar la majoria d'edat de les entitats que integren l'Administració local, ja que, i sense perjudici de les especials previsions contingudes en la disposició addicional segona de la llei, a l'efecte d'aquesta, totes les entitats locals espanyoles, amb independència de la seva població i/o de la seva capacitat pressupostària, són tractades en règim d'igualtat per la LCSP. Dos exemples, que ens poden servir d'orientació: l'article 122, al referir-se al contracte menor, estableix uns límits quantitativament molt superiors als actuals, que arriben als 50.000 euros quan es tracti de contracte d'obres, i

als 18.000 euros quan es tracti d'altres contractes, sobretot considerant que, a aquestes xifres, al meu entendre, hauríem de sumar-hi les quanties resultants de l'IVA aplicable, en els termes que proposa l'article 76 a l'hora de calcular el valor o import estimat dels contractes regulats en la mateixa llei. Un segon exemple ens el donen els articles 155.d), 156.b), 157.f) i 158.e), en els quals, al regular el procediment negociat per raó de la quantia dels contractes d'obres, de gestió de servei públic, de subministrament i de serveis, eleva aquesta quantia de manera notable, sense distingir, a aquest efecte, cap nivell o límit que pugui afectar les entitats locals, per la qual cosa totes elles podran utilitzar el procediment negociat per raó de la quantia; per exemple, en el cas de les obres, quan el seu valor estimat (recordem que amb l'IVA exclòs) sigui inferior a un milió d'euros. Observem, i amb això concloem, que l'aposta per aquesta majoria d'edat a la qual ens referíem és clara i notòria.

Considerem que aquesta llei ens facilitarà la racionalització de la contractació pública, tal com sembla ser un dels objectius del legislador?

Sincerament, no ho sé. En principi, el que ha produït el canvi legislatiu és una enorme preocupació en tots els sectors, tant públics com privats, implicats en la seva posada en vigor. La nova llei, a més d'aquest canvi estructural, trasllada la Directiva 18/2004, on, efectivament, podem observar l'interès comunitari perquè els principis que per a la Comissió són essencials (publicitat, concurrència, objectivitat, transparència, no discriminació i igualtat de tracte entre els candidats, control de la despesa, o l'eficient utilització dels fons, per citar-ne alguns) siguin una realitat en l'àmbit territorial de tota la Unió Europea. S'incorporen noves tècniques, que persegueixen la racionalització. De fet, el títol segon del llibre iii refereix aquestes tècniques, els acords marc, els sistemes dinàmics de contractació,

Sr. Federico Andrés López de la Riva Carrasco

Funcionari amb habilitació de caràcter nacional. Secretari general del Ple de l'Ajuntament de Madrid. Tècnic urbanista.

respecte dels quals la nostra experiència gairebé sempre és molt petita, motiu pel qual serà necessari un temps d'adaptació i un altre d'aplicació per poder analitzar amb més precisió el nivell de resultats obtinguts.

Com creieu que la Diputació pot ajudar els ajuntaments del seu àmbit territorial?

És en aquest punt on sí que m'atreveixo a respondre, i a més a fer-ho en un sentit clarament positiu, respecte a les determinacions de la nova norma que refereix a les diputacions provincials, entitats moltes vegades oblidades pel legislador i que, tanmateix, tenen l'encàrrec legal de vetllar per un funcionament, si es vol més harmònic, de l'entramat municipal que li correspon. Hem de recordar que l'article 31 de la Llei 7/1985 estableix com a fins propis i específics de la provincial els de garantir els principis de solidaritat i equilibri intermunicipals en el marc de la política econòmica i social i, en particular, assegurant la prestació a tot el territori provincial dels serveis de competència municipal. La LCSP aposta per això i, entre les mesures de racionalització previstes en el llibre i el títol a

què ens referíem en la pregunta anterior, preveu la possibilitat que siguin les diputacions provincials les que dirigeixin un d'aquests sistemes de racionalització, concretament les centrals de contractació a què es refereixen els articles 187 i següents, atorgant títol jurídic suficient perquè siguin les diputacions provincials les que puguin crear-les i adquirir subministraments i serveis precisament a favor d'aquells ajuntaments amb menys mitjans per fer-ho en condicions econòmicament favorables.

Segons hem pogut saber, la Diputació de València ha anunciat ja públicament la constitució d'una Central de Contractació.

La possibilitat de col·laborar amb els ajuntaments en la creació i posada en funcionament dels perfils de contractant a què es refereix l'article 42 pot ser un altre dels àmbits on les diputacions provincials, coneixedores de les mancances dels seus municipis, poden realitzar una gran tasca, sobretot si, com em consta, la Diputació de Tarragona —serveixi d'exemple— ha treballat en aquest àmbit del perfil de contractant amb rigor i precisió en la seva configuració. ■

DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA

www.diputaciodelatarragona.cat
<http://esam.altanet.org>